

NIEUWS

Jubileumboek en OLAT-ganzenbord nog niet in uw bezit?

Vooruitblik op Winterserietocht vanuit Helenaveen op 15 oktober

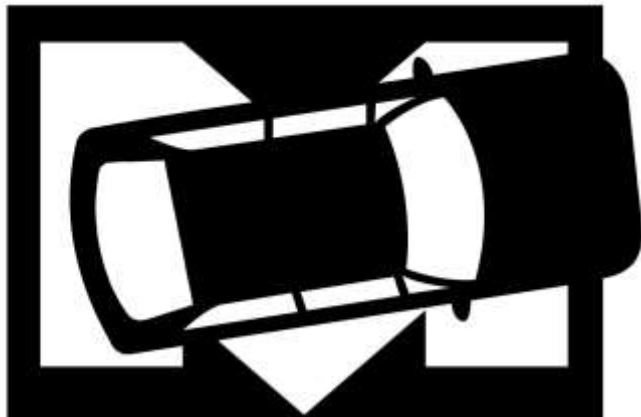
Verslag clubreis 26 augustus: zand-surfen, struinen, klimmen en dalen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
ruime aandacht voor
onze feestelijke Ledendag
op 17 september jl.
Velen genoten van het
Happen & Stappen,
met leuke 'rust'-locaties,
en ontvingen bij
vertrek het jubileumboek.*

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
 5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
 INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
 het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
 Drukwerk

Belbroekstraat 5
 5465 PH Zijtaart
 Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

WIFI CAMPING

VAKANTIECENTRUM
 DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
 Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
 Zwartebergendreef 1
 5575 XP LUYKSGESTEL
 Tel. 0497-541373
 E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
 reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
 WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
 FOTOBOKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
 5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
 T 040 256 9653
 F 040 256 9654

De Vresselse Hut
 de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
 bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
 vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 22 oktober 2017

olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Ondscheiding voor Joop tijdens jubileumviering	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; wg Oirschot; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws <i>Joop Wesseling</i> /..Jubileumboek en puzzel	7
Onze jarigen/Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuurstafel	8/9
Vooruitblik winterserietocht Helenaveen <i>Myriam van den Berg</i>	10-11/17
Ledendag (Happen & Stappen) verslagen:	
Een zonnige en gezellige wandeldag in september <i>Peter van de Ven</i>	12-13
Met de neus in de boter <i>Ankie van Boxtel</i>	14
OLAT 50 jaar: van harte gefeliciteerd <i>Henk van der Sanden (Héopa)</i>	15
Wandelen en feest... Kan het nog beter? Nope... <i>Rinda Scheltens</i>	16-17
LPS: Stand clubkampioenschap / Agenda / Nieuws <i>Frank Marchand</i>	18-19
Prikbord	20
Verslag clubreis 26 augustus <i>Karin Moeskops en Mai van den Akker</i>	21
Centurion Bury St Edmunds, Engeland <i>Arie Kandelaars / Jack Bertrums</i>	22-25
De 80 van de Langstraat <i>Petra en Johan Rommers</i>	26-27
Hoe lang duurt een Vierdaagse? (2) <i>Lies Wesseling</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

ONDSCHIEDING VOOR JOOP TIJDENS JUBILEUMVIERING

Op zondag 17 september 2017 is onze voorzitter, Joop Wesseling uit Sint-Michiëlgestel, benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Burgemeester Pommer reikte de onderscheiding uit tijdens de viering van het 50-jarig jubileum van wsv OLAT in Nijnsel.

Bestuurlijk heeft Joop zijn sporen in de wandelsport verdiend in vele uiteenlopende functies. Zowel lokaal, regionaal, als landelijk is hij als bestuurder bijzonder actief om de wandelsport namens de organisatie waar hij voor staat verder te brengen.

Sinds 1997 zet Joop zich o.a. als voorzitter in voor wsv OLAT, hij is sinds 2003 regiovoorzitter van Gelderland voor de KNWB, voormalig bestuurslid van de KNBLO en hij kent alle geledingen in het landelijke bestuur van vele landelijke werkgroepen en commissies. Onder het voorzitterschap van Joop heeft de regio Gelderland daarbij, in aanloop naar en na de interne fusie in 2008, verder vorm en inhoud gekregen. Als projectgroeps lid en regionaal kwartiermaker is Joop sinds 2012 in diverse projectgroepen actief betrokken geweest om de aanstaande fusie met de NWB tot KWBN te realiseren. Verder was Joop algemeen marsleider van de Mariken van Nimwegentocht (2004-2011), is marsleider van de Avond Vierdaagse Nijmegen (sinds 2007), is coördinator van de collecte voor het KWF Kankerbestrijding (sinds 2007), was actief voor de Special Olympics Nederland (2009-2010 en 2015-2016), is o.a. penningmeester voor de Streek 2Daagse Nijmegen (sinds 2010) en bestuurslid en marsleider van het Comité Avond 4Daagse Berlicum (sinds 2016).

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meerij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
24 okt.	Langs de Duuvelskuul	't Kapelleke, 0485-531099 Langstraat 2, 5851 BE Afferden
7 nov. 2)	Tussen de Aariviertjes	Café De Brug, 040-2264953 Ginderover 2, 5591 JP Heeze
21 nov.	De Moerputten	't Stroopsoldaatje, Fort Isabella 06-48340430 Reutsedijk 4, 5264 PC Vught
5 dec.	Surprisetocht	De Negende Zeligheit, 0497-514698 Witrijtseweg 15, 5571 XJ Bergeijk
19 dec. 2)	Oisterwijkse vennen	Grillrest. Net lets Anders, 013-5129428 Scheibaan 5c, 5065 TM Oisterwijk
2 jan. 2)	Rond onze school	Onze School, 0495-623589 Stationsstraat 52, 6026 CW Maarheeze
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
17 oktober	De Vriendschap
24 oktober	Oud Rooy
31 oktober	???
7 november	Den Toel
14 november	De Beckart
21 november	De Vriendschap
28 november	Oud Rooy
5 december	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 06-22304965

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

w.g. OIRSCHOT

In april 2015 is er een OLAT-wandelgroep van start gegaan die wandelt binnen de gemeente Oirschot en directe omgeving. In de zomer op woensdagavond en in de winter op zondagmorgen.

Er wordt in 2 groepen gelopen:

- de 5+ groep (iets meer dan 5 km gemiddeld per uur)
 - de 6- groep (bijna 6 km gemiddeld per uur)
- volgens het principe 'samen uit, samen thuis'.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden en ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen.

Deelname is voor OLAT-leden gratis. Niet-leden kunnen 3x gratis deelnemen.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid "Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij".

Als er een OLAT-winterserietocht is vervalt deze wandeling, zodat er kan worden deelgenomen worden aan de winterserietocht.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10-1/4: zondag 09.30 uur

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:
<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden: **Starttijden:**
40 km 08.00-09.00 uur
30 km 08.00-10.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld: 10 km €3,50
15 km €4,00
20 km €4,50
30 km €5,00
40 km €5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 06-53909953
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 15 oktober 2017	5759 PC Helenaveen Hotel Eetcafé In d'Ouwe Peel Oude Peelstraat 2
Zaterdag/Zondag 18 november 2017 19 november 2017 (Jubileumtochten)	5491 PA Nijnsel (Sint-Oedenrode) Natuurpoort De Vresselse Hut Vresselseweg 33 voor starttijden/inschrijfgeld: zie jaarprogramma of www.olat.nl
Zondag 17 december 2017	5731 AM Mierlo Zaal den Heuvel Heuvel 2

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde en voorzitter*)
 Piet van der Ree (*notulist*),
 Pierre Emans, Hans de Vries
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*)
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans,
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel (*coördinator*), 0411-622188
 Myriam vd Berg, 073-5325286
 Pieter van Doorn, 0492-382210
 Antoinet Gooren (*contactpersoon*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Frank Marchand (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Frank Marchand (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg, 0499- 461415
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 06-53909953
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонkseweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Petra Rommers
 Lange Tiende 3
 4891 WZ Rijsbergen
 076-5964027
 p.rommers@olat.nl

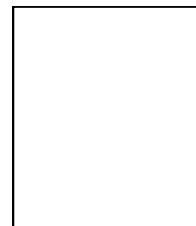
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

Aspirant-bestuurslid
Rob van Stuivenberg
 Venuslaan 39
 5694 TD Breugel
 0499-461415
 06-13017236
 rob.stuivenberg@chello.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Antoinet Gooren, Ad Ketelaars, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Nu ik het voorwoord voor ons clubblad van oktober zit te schrijven, moet ik nog steeds in mezelf lachen. Wát een bijzondere dag was 17 september 2017!

De hele week slecht weer en op zondag eerst mist en daarna een stralend mooie dag met zon en een aangename temperatuur.

Het begon al goed met een luxe ontbijt, compleet met roerei en alle mogelijke broodjes en thee, melk, muesli, etc. De stemming zat er direct goed in en toen ik om 09.00 uur het sein gaf voor de wandeling was mijn advies dan ook: doe rustig aan een geniet van alles.

Dat is, weet ik nu, ook opgevolgd. Via de Hoeve Strobol, waar allerlei gebruiksvoorwerpen te zien zijn van de afgelopen eeuw, kwam men via afwisselende routes bij de Knoptoren waar ons koffie met gebak wachtte. Ook hier was het al snel gezellig vol.

Via een mooie route langs de Dommel kon men nabij de Markt het Poffermuseum bezoeken, waarna uiteindelijk de soep op kasteel Henkenshage wachtte. Ton de Jong met zijn collega verhoogde daar de stemming met zijn muziek en dat was zeer geslaagd.

We besloten de dag in de Vresselse Hut waar een uitgebreid buffet gereed stond.

Maar daarna gebeurden er ineens heel veel andere dingen.

In ons draaiboek was gepland dat de redactie het jubileumboek om 16.30 uur ging presenteren aan de voorzitter. Echter toen dit tijdstip naderde werd er van alle kanten op aangedrongen om toch maar op tijd te beginnen. Dat begreep ik niet: waarom precies 16.30 uur, we hadden immers nog veel tijd!

Maar goed, we zijn op tijd begonnen en het boek werd aan mij als voorzitter overhandigd en natuurlijk ben ik aan mijn dankwoord aan de redactie begonnen. Toen ik de leden in de zaal vertelde dat zij bij het afhalen van het boek nog een verrassing konden verwachten die ik echter nog niet wilde verklappen, werd mij de microfoon ontnomen en vertelde burgemeester Pommer van Sint-Michielsgestel dat hij ook nog een verrassing had die hij wél ging vertellen.

Wat er toen gebeurde kunt u elders in dit blad lezen; het was voor mij zeer overdonderend en ik heb de rest van de avond in een roes beleefd.

Ik ben zeer vereerd met de hoge onderscheiding en ik wil graag iedereen bedanken die dit mogelijk gemaakt heeft.

Nu zie je waar wandelen toe kan leiden.
Dus blijf wandelen!

-Joop Wesseling-
voorzitter

NIEUWS KORT

Voor degenen die nog niet in het bezit zijn van het Jubileumboek bestaat de mogelijkheid de tegoedbon die ieder gezin begin september per post heeft ontvangen alsnog te verzilveren bij de Rooise Wandelingen, Wandelen op Dinsdag, Wandelgroep Oirschot, Winterserie- en Jubileumtochten.

De redactie heeft besloten om de inzendtermijn voor de puzzel (quizwoordzoeker) die in dit boek is opgenomen te verlengen tot **zaterdag 25 november**. Iedereen die de goede oplossing instuurt, dingt mee naar de volgende prijzen:

- 1e prijs een OLAT-shirt en OLAT-cap
- 2e prijs een OLAT-shirt
- 3e prijs een OLAT-cap

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

16 Harold van Alphen Mariahout
 16 Mien van Hoof Sint-Oedenrode
 17 Andre Heusdens Eindhoven
 17 Mari van de Rijt Rotterdam
 17 Carien van der Zanden
 Sint-Oedenrode
 18 Jack Bertrums 's-Hertogenbosch
 18 Nicole Nacken Helmond
 19 Mia Bolck Eersel
 20 Johan Rommers Rijsbergen
 20 Maria van Sleuwen-vd.Tillaer
 Boekel
 21 Johan van Bakel Sint-Oedenrode
 23 Ans Ceulemans-Straatman
 Nijmegen
 23 Dymph Hamelink Eindhoven
 23 Huite Huitema Eindhoven
 23 Ria Muusz-van den Berghen
 Sint-Oedenrode
 24 Jeroen van Gerven Oirschot
 25 Cees Jacobs Uden
 26 Fien Manders
 Oost West en Middelbeers
 26 Jan Philipsen Best
 26 Tiny Ruijs-de Louw Erp
 26 Fred Traxel Kerkwijk
 27 Herma Dortmans Veghel
 27 Ans Franssen-van der Weerden
 Nuenen

27 Doortje Kessels-van Oort Boekel
 29 Piet van Hal Schijndel
 29 Clazien Koopman-van de Zande
 Breugel
 29 Jan van de Mortel Son
 29 Wim van Tits Son en Breugel
 30 Piet van Petten Goudswaard
 30 Cor Selten Zeeland
 30 Gerda Woestenberg Tilburg
 31 Jan van 't Hof Eindhoven
 31 Lia Laros Waalwijk

NOVEMBER

1 Marja Hoekstra Oostzaan
 1 Huub Koppelman Erp
 1 Jan Spanjers Liempde
 1 Trudy Taal Wijnjewoude
 2 Remco Dieks Eindhoven
 2 Tiny van Erp-Welten
 Sint-Oedenrode
 2 Joep van Haren Oirschot
 2 Truus Maas Heeze
 2 Toon van der Vleuten
 Sint-Oedenrode
 3 Frans Smeyers Oirschot
 4 Tiny van Lanen Boekel
 4 Corry Nooyens Oirschot
 4 Henry Sars Eindhoven
 4 Hans Sondagh Nuenen
 4 Wim Toonen Langenboom
 5 Hans Dohmen Deurne
 5 Gonny Hollanders-vanKol Asten
 6 Elly Deenen Middelbeers
 6 Marga van Genugten
 Sint-Oedenrode

6 Jose van de Laar Sint-Oedenrode
 7 Annie Kopmels-Geboers
 Maarheeze
 7 Hanny Verwegen Veghel
 8 Dini Damen Sint-Oedenrode
 8 Yvonne Deijkers Tilburg
 8 Theo Gijzen Eindhoven
 8 Patrick Nijssen Meijel
 8 Antoine Raats Schijndel
 9 Nettie Brans Sint-Oedenrode
 10 Gonny van der Doelen
 Sint-Oedenrode
 10 Carla Verbruggen Schijndel
 11 Tineke van de Pas-v Nieuwburg
 Haaren
 12 Ottie Arie Waalre
 12 Koen van der Linden
 Sint-Oedenrode
 12 Wim Vegers Rosmalen
 13 Jos Boeijen Oss
 13 Bert Witte Cuijk
 14 Els Hikspoors Geldrop
 14 Paula Lavrijsen Veldhoven
 14 Rinda Scheltens Zwolle
 14 Marjoke Steenbekkers-Witte
 's-Hertogenbosch
 15 Joke Donders-Jansen Dongen
 15 Jan Swinkels Someren

(Vervolg van pagina 9)

VAN DE BESTUURSTAFEL

GROTE CLUBACTIE 2017

Met ingang van dit jaar kunnen leden en iedereen die OLAT een warm hart toedraagt de loten online bestellen tussen zaterdag 16 september 2017 en 23 november 2017. Dit kan door in te loggen op:

<https://www.clubactie.nl/actie/>

[WandelsportverOLAT](#)

Dit jaar is de opbrengst bedoeld om de activiteiten van ons jubileumjaar mede te kunnen bekostigen.

JAARPROGRAMMA 2018

Het streven is om het jaarprogramma 2018 met het OLATNieuws van november bij de leden in de bus te krijgen.

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. en Mevr. Jan en Petra van Boxtel,
Liempde

Mevr. Ankie van Boxtel, Haaren

Dhr. Patrick Nijssen, Meijel

Dhr. Jan van de Mortel, Son

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT LEDENDAG HAPPEN & STAPPEN

Het bestuur kijkt met tevredenheid terug op de ledendag van 17 september. Maar nog belangrijker is dat de 326 leden en 21 introducés lovend waren over deze dag. Blijkbaar is onze opzet geslaagd om velen van een prachtige dag te laten genieten. Deze keer eens een mix van wandelen, eten, borrelen en cultuur om ons 50-jarig jubileum als vereniging te vieren. Een geweldig samenzijn van de OLAT-familie waarop volop gelegenheid was om oude en nieuwe bekenden te ontmoeten en bij te praten. Het bestuur heeft bewust voor deze informele opzet gekozen zonder receptie en ander officieel gedoe. Foto's van deze ledendag vindt u op:

<https://www.flickr.com/photos/140392054@N04/albums>

JUBILEUMBOEK

Tijdens de ledendag op 17 september is namens de redactie, door Lineke den Boer en Gerda Woestenberg, het jubileumboek 50-jaar OLAT aan de voorzitter aangeboden. Het is een 72 pagina's full colour boek geworden met een caleidoscoop van artikelen over OLAT, wandelen en historie.

Het bestuur is verheugd dat het redactieteam, bestaande uit Mariet Ahlers, Lineke den Boer, Lies Wesseling, Noud Wijn en Gerda Woestenberg, deze enorme uitdaging met succes heeft weten te klaren. Dit mede met steun van vele personen die hun bijdrage aan het boek hebben gegeven. Bij het jubileumboek hoort bovendien een prachtig OLAT-Ganzenbordspel met OLAT-dobbelsteen.

Voor degenen die nog niet in het bezit zijn van het jubileumboek bestaat de mogelijkheid de tegoedbon alsnog te verzilveren. Zie daartoe de mogelijkheden genoemd in de brief met tegoedbon die ieder gezin begin september per post heeft ontvangen.

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT 2017-2018

(1 november 2017 t/m 31 oktober 2018)

Onderstaand de prijzen voor de diverse contributievormen en het abonnement op OLATNieuws vanaf 1 november 2017. Dit als gevolg van aanpassing afdracht door OLAT aan KWBN.

Hoofdlid standaard	€34,50
incl. standaard lidmaatschap wandelbond KWBN	
Hoofdlid basis	€29,50
incl. basis lidmaatschap wandelbond KWBN	
Hoofdlid recreatief	€20,50
Gezinslid basis	€19,50
incl. basis lidmaatschap wandelbond KWBN	
Gezinslid recreatief	€10,50
Abonnement OLATNieuws	€17,00
(is alleen mogelijk voor Nederland)	

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP/WIJZIGING LIDMAATSCHAPSVORM

Degenen die overwegen het lidmaatschap van OLAT te beëindigen, hetgeen wij zouden betreuren, verzoeken wij dit

omgaand maar uiterlijk vóór 25 oktober te doen. Dit kan met een e-mail aan leden@olat.nl of een brief naar OLAT Ledenadministratie, Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven.

Ook als u van lidmaatschapsvorm wilt wisselen dan dient dit vóór 25 oktober te gebeuren. Een en ander houdt verband met de deadline van 1 november die KWBN hanteert.

INNING EN BETALING CONTRIBUTIE 2017-2018

Heeft u een volmacht verstrekt dan zal de contributie 2017-2018 omstreeks 25 oktober worden afgeschreven van uw bankrekening. De overige leden ontvangen een factuur via e-captain met het verzoek deze binnen 14 dagen te voldoen. De bedragen kunt u controleren aan de hand van bovenstaand overzicht.

Voor vragen kunt u contact opnemen met onze penningmeester op 0413-475824 of penningmeester@olat.nl.

HULDIGING VIERDAAGSE-JUBILARISSEN

Op donderdag 26 oktober worden door afdeling Brabant-Zeeland van de KWBN in Tilburg de kandidaten gehuldigd die een vierdaagsemijlpaal in Nijmegen of Apeldoorn hebben bereikt. De OLAT-leden die daarvoor in aanmerking komen krijgen hiervoor een rechtstreekse uitnodiging van KWBN. Hieronder zullen weer vele OLAT leden zijn.

WANDELGROEP OIRSCHOT

Tussen 1 oktober en 1 april wandelt deze wandelgroep in het winterseizoen weer op zondagmorgen. Vertrek om 09.30 uur bij Dinercafé 't Kroegske in Oirschot. Zie programma elders in dit blad.

KENNISMAKINGSBIJENKOMST NIEUWE OLAT LEDEN

Degenen die het afgelopen halfjaar lid zijn geworden bij OLAT ontvingen van onze secretaris een uitnodiging voor een kennismakingsbijeenkomst op zondag 1 oktober in Dinercafé 't Kroegske in Oirschot. Na een korte wandeling volgde een kennismaking met enkele bestuursleden en kreeg men nader uitleg over OLAT.

VOORINSCHRIJVEN EN UITGIFTE GPS TRACKS TIJDENS TOCHTEN WINTERSERIE EN VOORJAARSTOCHT

Ook dit jaar kunnen belangstellenden zich weer van tevoren inschrijven voor deze tochten via de OLAT-website of via www.inschrijven.nl. Men ontvangt direct het inschrijfbewijs en men kan de route afhalen bij het uitgiftepunt tijdens de wandeldag. Dit bespaart een gang langs de inschrijftafel.

Na aanmelding en afgifte machtiging voor betaling van het inschrijfgeld worden bovendien de GPS-tracks daags voor de tocht per e-mail toegezonden. Dit zowel voor leden als niet-leden van OLAT.

(Vervolg op pagina 8)

VOORUITBLIK WINTERSERIETOCHT HELENAVEEN - 15 okt.

De 1e winterserietoht van het seizoen 2017-2018 leidt ons naar de Peel, een bijzonder gebied op de grens van Brabant en Limburg. De start is in het sfeervolle eetcafé In d'Ouwe Peel in Helenaveen, een echt Peeldorp.

Helenaveen werd in 1853 gesticht door Jan van de Griendt, samen met o.a. zijn broer. Zij kochten 610 ha veengrond, 3 tot 7 meter dik. Er werd een particulier kanaal gegraven. De zwarte turf die hier gewonnen werd, kon daar langs worden afgevoerd. Ook de spoorlijn van Eindhoven naar Venlo, aangelegd in 1866, was van groot belang bij de ontginning van het veengebied. Later werd er turfstrooisel vervaardigd. Er bevond zich in Helenaveen zelfs een drijvende turfstrooisel-fabriek. Het turfstrooisel werd uitgevoerd naar geheel Europa en diende ter vervanging van stro in de Londense en Parijse paardenstallen voor leger en tram. Er werden zijkanalen gegraven en er werden wegen aangelegd en huizen gebouwd voor de arbeiders. Oorspronkelijk waren dit deels strooien huisjes. Zo ontstond Helenaveen, bijgenaamd Het Strooijen Dorp. De huizen kregen ook een stuk grond waarop de bewoners land- en tuinbouw konden beoefenen. Uiteindelijk is Helenaveen een tuinbouwdorp geworden. Helenaveen heeft een zo grote culturele en historische betekenis, dat het dorp in 1999 de benaming beschermd dorpsgezicht kreeg.

Helenaveen en Griendtsveen zijn de enige veenkoloniën in Zuid-Nederland. Griendtsveen werd gesticht door de zoons van de eerdergenoemde Jan van de Griendt. Toen alle veen ook daar afgegraven was kreeg ook dit dorp een woonfunctie. In 1956 werd een einde gemaakt aan het alleenbezit door de maatschappij van Van de Griendt. Ook Griendtsveen met z'n prachtige ligging en zijn mooie historische panden heeft een beschermd dorpsgezicht.

Twee pareltjes in de Peel..... De Peel, thans een grotendeels verdwenen hoogveengebied, was voorheen een moerasgebied dat door de eeuwen heen nauwelijks toegankelijk was. Doordat het regenwater moeilijk weg kan vloeien, ontstond veenmosveen. Aan de onderkant sterft het plantje af en het dode materiaal wordt uiteindelijk turf. In de loop van duizenden jaren groeide dit uit tot een metersdik pak veen, die men kon wegsteken en vervolgens kon laten drogen op legakkers. Het gedroogde veen is te gebruiken als brandstof. De turf werd met platbodemschepen, vaak via de speciaal aangeleg-

de kanalen, naar de gebruikers gevaren. Het was hard werken in de Peel. De turfstekers stonden om 4 uur 's nachts op om hun zware werk te gaan doen. Ze staken de

turf af, die met kruiwagens verplaatst moesten worden naar de droogplaatsen. Het was zwaar werk voor een schamel loon....

Turf blijft eeuwenlang, tot 1940, dé grondstof in deze streek. Daarna ging iedereen kolen stoken. Vanaf 1951 werden delen van de Grootte Peel aangekocht door Staatsbosbeheer. Dit groeide uiteindelijk aan tot een Nationaal Park.

Met deze achtergrondkennis wordt de wandeling door dit prachtige gebied alleen maar waardevoller. Alle afstanden vertrekken in zuidelijke richting. We steken de Helenaveen-seweg over langs de kerk en lopen dan meteen onverhard. We maken een paar bochtjes, steken deze weg nogmaals over en komen dan op een zandweg. Via klaphekjes lopen we naar het bosgebied, met daarin een fraaie visvijver. We lopen de visvijver ongeveer 3/4 rond. Via een graspad en een paar weilanden lopen we tussen de fraaie Wilhelminahoeve en de Julianahoeve.

Het zijn twee van de zes zgn. Koningshoeven. Dit zijn karakteristieke grote ontginningsboerderijen, die aan de Helenavaart liggen. In de tijd van de ontginning werd eerst een grote schuur gebouwd, die onderdak bood aan 12 (!) gezinnen. Zodra het gebied (20 tot 30 hectare) ontgonnen was, werd de schuur omgebouwd tot boerderij en werd er geboerd. Men vertrok naar een volgend gebied om daar een nieuwe schuur te bouwen en zo herhaalde zich dit proces.

Alle afstanden zijn nog samen en lopen over een bruggetje bij de Soemeersingel de vaart over. We lopen naar de Maria-peel. Na 150 m volgt de eerste wagenrust. Deze staat op een schitterend plekje midden in het Peelgebied. Hier wacht een welkom bekertje warmes en een smakelijke boterham.

Na de rust is de eerste splitsing. De 10 km buigt af. Deze afstand gaat via een klaphekje naar een zandweg in de Maria-peel. Al snel komen zij weer samen met de andere afstanden. Liepen wij bij een vorige OLAT-wandeltocht in dit gebied nog

een lang stuk langs de Soemeersingel, nu lopen we over een fraai grasdijkje, met links struikgewas en rechts een prachtig uitzicht over het water. Het is echt genieten!

Na een kleine 2 km komen we aan het einde van de grasdijk. Hier is de volgende splitsing, de 15 km gaat eraf. Zij vervolgen het pad door een heel mooi stukje van de Mariapeel. Via o.a. een prachtig veendijkje slingeren zij door het bijzondere peellandschap. Links en rechts turfgaten, opnieuw een fraai, kronkelig paadje door de Peel. Dan de samenkomst met de langere afstanden: 20, 30 en 40 km.

De langste afstanden lopen ondertussen op het pad dat volgt op het einde van de grasdijk. Zij komen langs de Hendrik-hoeve, eveneens een Koningshoeve. Dan nogmaals door een klaphek. Er volgt een fietspad, gelegen in een werkelijk prachtig stukje natuur. Via een fietsbrug over de vaart komen deze afstanden bij de Helenaveenseweg.

Deze weg volgen we een kleine kilometer tot ongeveer ter hoogte van de grote statige villa van de heer Van de Griendt. Deze ligt deels verscholen achter de rododendrons. Hier gaan we het Nonnenpad in. Het pad is genoemd naar het Nonnenklooster. Over mooie paden slingeren we langs het water.

We komen weer bij de grote vaart, die we vandaag soms links, soms rechts zien liggen. We gaan de nieuwe wandelbrug over.

Dan komt de caférust voor de 20, 30 en 40 km in zicht. Ditmaal op een bijzondere plek, het Toon Kortooms museum.

Van 1918 tot 1944 heeft Toon Kortooms op deze plek gewoond. Zijn jeugdervaringen vormden de basis voor tal van zijn romans. Zijn oude werkkamer is in ere hersteld op de bovenverdieping. De schrijver ligt begraven op het kerkhofje naast de kerk van Griendtsveen.

Voor de liefhebbers is hier nog iets leuks te beleven: een blotevoetenpad. Het bestaat voor het grootste deel uit gemaaide graspaden en bospaden. NB: Er is na afloop gelegenheid de voeten te wassen in de voetenwasplaats.

Na deze leuke pauzeplek vertrekken we door de tuin richting Griendtsveen. Via de ophaalbrug lopen we dit bijzondere

plaatsje binnen. Onze routebouwers, Ad Verbakel en Theo van Boxmeer, hebben er een heel mooi lusje uitgezet.

We zien de arbeidershuisjes en de 12 apostelwoningen. Dit zijn vrijstaande huizen met elementen uit de Engelse landstijl, die door de firma Van de Griendt gratis ter beschikking gesteld werden aan het stafpersoneel van de firma. Ze werden *Apostelhuizen* genoemd omdat de bewoners in de ogen van de veenarbeiders volgelingen waren van de familie Van de Griendt. Hieruit kun je wel opmaken dat er standsverschil ervaren werd.

Als we dit interessante plaatsje uit zijn, komen we in een ander stuk van de Mariapeel. Het is hier volop genieten. We volgen een stukje asfaltweg. Overigens, de vaarten en de inrichting van het gebied maken dat je hier soms wat langere stukken weg hebt, maar dat is absoluut geen straf in dit werkelijk prachtige gebied.

De drie langste afstanden gaan naar het spoor en de Kanaalweg. Hier buigt de 20 km af. Deze komt op een lange zandweg, midden door het mooie Peelgebied. Met regelmaat worden we getraceerd op opvliegende groepen ganzen en andere watervogels. Zij hebben de Peel uitgekozen als overwinteringsplaats of bivakkeren er het hele jaar door. Na deze weg volgt de samenkomst met de 30 en 40 km.

De wandelaars op deze twee afstanden gaan over een grasdijkje, waar we het geluid van de auto's kwijt zijn, hooguit horen we af en toe een passerende trein. Het pad is zo'n 2 km. We komen dan op de Griendtsveenseweg, om later uit te komen op de Middenpeelweg. Maar eerst is er opnieuw een caférust, weer een bijzondere, en wel in het Peelmuseum. Op het buitenterrein zijn o.a. twee plaggenhutten te zien. Op de Griendtsveenweg passeren we een oorlogsmonument, de moeite waard om even bij stil te staan.

Tot de Middenpeelweg lopen beide afstanden samen op. Maar nu volgt de splitsing. De lopers op de 30 km gaan richting het dorpje America. Via zandweggetjes en mooie paadjes slingeren zij door het gebied. Op de Slengeweg is de samenkomst met de 40 km.

De langste afstand loopt ondertussen door het bosgebied bij recreatiegebied het Meerdal. In het bosgebied komen zij bij hun exclusieve wagenrust. Daarna lopen zij naar het dorpje America.

America ontstond in de late negentiende eeuw als veenarbeiders- en heideontginningsdorp, aan de spoorlijn van Eindhoven naar Venlo. Het kreeg zijn eigen Station America, voor transport van de turf. Het lijkt er op dat de plaatsnaam America afgeleid is van het werelddeel Amerika. Deze plaats- en streeknamen leggen daarmee een associatie met de afgelegenheid van het gebied. Aan de Limburgse kant van de Peel komen bijvoorbeeld de terreinnamen Californië en Siberië voor.

(Vervolg op pagina 17)

Een zonnige en gezellige wandeldag in september

Toen we in de auto zaten, bleek de buitentemperatuur 6 graden te zijn. Maar geen nood, het eerste uur zaten we toch aan het ontbijt, en zou Joop nog een toespraakje houden.

Tussen de omelet en de bonen door zag ik oud-coryfeeën (en een beetje ouder dan vroeger) Ben van de Velden en Jan van de Ven. Jammer dat enkele andere coryfeeën er niet meer bij konden zijn, zoals Marinus van Roosmalen, Ad van Asten en Jan van de Zanden, die hadden zich toch ook jarenlang voor OLAT ingezet.

Ik verwachtte dat na de opening tientallen wandelaars zich naar de uitgang zouden spoeden, maar dat ging allemaal heel ontspannen. Joop had trouwens gezegd, dat we ons een beetje moesten verspreiden, anders zou het op elke rust veel te druk worden, en die raad werd opgevolgd.

De route was ruim 16 kilometer, en je kon daar nog drie lussen aan toevoegen. Ik koos voor de eerste lus door het Vresselse bos. Het gras was nog nat van de ochtenddauw. We hadden gezelschap van de Wieler Tour Club Dommeldal (ATB-fietsers) en volgens Joop zouden we die enkele keren tegenkomen, welnu dat was in 80 minuten tijd wel 20 keer! Maar we hielden rekening met

Dan heb ik het natuurlijk over het Happen en Stappen-gebeuren ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van OLAT.

Ik had aangegeven dat ik vervoerd wilde worden vanaf de markt in Son naar de Vresselse Hut. Dank zij Mariet en Otto Ahlers werd ik voor de deur in Veldhoven afgehaald.

elkaar, tenminste, ik heb niets gehoord van zwaar beschadigde personen. Na een uur ging mijn trainingsjack uit, veel te warm (16 graden?). We kwamen langs een paar mooie vennetjes en een kudde schapen, maar die konden we niet aaien, iemand had ze omheind. Aan een paar wandelaars vertelde ik dat ik alles in me moest opnemen, ik had van Ad (Ketelaars of Verbakel, pak er maar een) de opdracht gehad om iets over deze dag te schrijven. Toen bleek dat zij ook zouden schrijven en dat er wellicht tien artikelen over deze dag zouden komen. Toen voelde ik me iets minder bezwaard, als ik iets zou vergeten, werd dat gat wel door anderen opgevuld.

Toen kwam de eerste attractie van de dag: Hoeve Strobol. Je kon je hier wel een uur vergapen aan alle nostalgische aandenkens van het dagelijkse leven in de eerste helft van de vorige eeuw. Noud Wijn, de hofphotograaf van OLAT, zal zich hebben moeten inhouden om niet alles vast te leggen. Aan het einde van de schuren, waar de grammofoons, kinderwagens, tractoren, automobielen, naaimachines enz. stonden opge-

steld, kon je koffie drinken. Hier zag ik Jans van Griethuizen, die bij OLAT ook al vaak haar beste beentje had voorgezet.

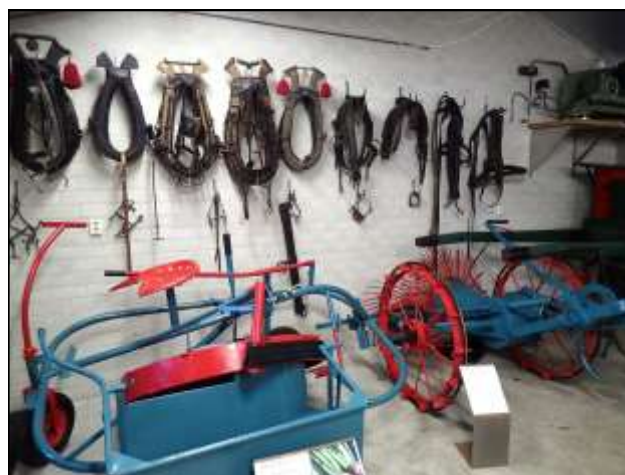
We zouden nog plm. een kilometer over een bospad lopen en daarna kregen we meer wijde blik, en zo verscheen de knoptoren van Rooi aan de

horizon. Er kwam ook nog een vrij lang graspad, en toen ging het onder de A2 door naar die kerk. Hier konden we ons eerste muntje besteden aan koffie met gebak. Ik bezorgde de bediening weer extra werk, want ik zag een bierkraan, alleen, het vat was leeg, dus er moest een nieuw aangesloten worden. Jago

Mulder en vrouw kwamen binnen; bij hem heb ik rond de eeuwwisseling nog menig IML-reisje meegemaakt. Je kon de knoptoren overigens ook beklimmen.

Maar de markt van Rooij lokte me, want daar werd een paardenevenement gehouden. Ik streek neer op het terras van de Gouden Leeuw en had een prachtig zicht op de dressuur van Haflingers en Shetlanders.

Ik dacht dat ik nu even van het hele OLAT-gebeuren “verlost” was, ik zat nu 50 meter buiten de route, maar aan de overkant zag ik Hennie Peeters, en uit beleefdheid heb ik maar naar haar gezwaaid. Ik had er nog langer moeten blijven zitten, dan had ik ook nog mooie dames op zwarte Friese paarden kunnen zien, en boerenknechten, die op de rugge de boerenknollen men-den (met dank aan Ans).

Niet ver van de markt konden we het Poffermuseum binnen lopen, waar o.a. de Poffer te zien was die moeder Bekkers droeg bij de uitvaart van haar zoon in 1966. Wat velen niet weten: het standbeeld van monseigneur Bekkers staat voor de kerk van Rooi. Binnen tien minuten kwamen we bij een heel gezellige binnenplaats van kasteel Henkenshage. Dit staat heel grappig omschreven in de routebeschrijving: een kasteelachtig gebouw. Daar besteedde ik het tweede muntje aan soep met ballen. Verder ontmoette ik daar Willem Steenbakkers, die ik eerst niet kon thuisbrengen, omdat hij

niet meer met de doedelzak loopt. Later zat ik bij Sjef een “fan” van mij, hij kent mijn stukjes voor OLATNieuws. Hij zat daar met een paar aardige vrouwen (aanslag op mijn geheugen): Sjan, Kai en Wies. De sfeer werd er ook ingehouden door twee OLAT-muzikanten met uiteenlopende nummers als de Wild Rover en het Vierdaagselied.

Het was nu nog een kleine zes kilometer naar de finish. De route bleef overwegend groen en onverhard. Toen ik haar

thuis zag, was ik bang, dat het een kopie zou zijn van een OLAT wandeldag, maar dat was dus helemaal niet zo. Wel kwamen we bij dezelfde boomkwekerij als in augustus, maar ook nu variatie: i.p.v. lángs liepen we nu tússe de bomen. We kwamen ook

nog door de bebouwde kom van Nijssel. En al die tijd scheen de zon. De bewolking was wel toegenomen, maar overheerste niet.

Om tien over vier was ik weer in de hut. Het was binnen al behoorlijk druk, daarom maar buiten gaan zitten, met een lekkere kelk voor mijn neus. Om half vijf toch maar weer naar binnen, want nu zou het jubileumboek uitgereikt worden. Ik vond het toch wel leuk om de verhalen van de samenstellers (er kwam geen man aan te pas) te horen, wat zij er allemaal voor gedaan (en gelaten) hebben. En toen was er een man met een burgemeestersketting, dat was dus de burgemeester van St. Michielsgestel, en die kwam namens de koning een lintje uitreiken aan een inwoner van het dorp Berlicum, dat was dus Joop! Met bloemen voor Lies.

Toen begon het buffet dat met veel vlees en veel vis er bij iedereen goed in ging. Alleen... het ging in volgorde van tafels, en ik had geen tafel! Maar geen nood, want buiten heb ik nog een uur met Anneriet, Hans, Ans (van de paarden) en echtgenoot gezeten. Ans had dus met haar man de route gefietst. Ze hoorde bij de gekneusden, weet niet of dat erger is dan mensen met geheugenverlies (ik??). Zij wees me nog op wilde orchideeën die langs de Dommel bloeiden en met mijn bierpassie wel leuk om te weten, dat ik een hopstruik gezien had, dacht eerst dat het braambessen waren.

We hebben nog 20 minuten bij de muziek gezeten, die hielden er rond zeven uur ook mee op. Ja, de mensen zijn alweer 10 jaar ouder dan bij het veertigjarig jubileum en 25 jaar ouder dan bij... En bij mij ging de volgende dag de wekker alweer om zes uur. Met dank aan Ans, die mij nog bij de bushalte in Son heeft afgezet.

-Peter van de Ven-

Nieuw lid en al meteen

Met de neus in de boter

OLAT kende ik al (vanwege mijn ouders Toon en Mieke van Boxtel) en ik was al een paar keer met de wintersessies meegegaan maar meer ook niet. Omdat ik de laatste tijd de smaak te pakken kreeg met betrekking tot het wandelen ben ik op 16 augustus naar Spoordonk gereden om met de Wandelgroep Oirschot mee te gaan lopen. Na deze wandeling had ik besloten om lid te gaan worden van OLAT.

Nadat ik nog een paar woensdagavonden mee had gelopen was het vandaag (17 september) toch wel een erg bijzondere dag. Het was namelijk de OLAT Ledendag "Happen en Stappen" waar ook ik me voor had aangemeld.

Deze ochtend meldden we ons bij de inschrijftafel waarna we genoten van een uitstekend ontbijt. Ik schrijf we, want ik heb deze dag grotendeels met mijn moeder gelopen en het laatste stuk heeft mijn vader ook meegelopen.

Na het openingswoord van Joop Wesseling zijn we op pad gegaan, of te voet of met de huifkar.

Door de schitterende natuur van Nijnsel lopende, zijn we uitgekomen bij het museum Hoeve Strobol, waar we de uitgestalde (zeer brede) collectie konden bekijken en ook nog konden genieten van een heerlijke kop koffie.

De route volgende, liepen we door de Moerkuilen welke grenzen aan de Dommelbeemden. In de verte zagen we de Knoptorenkerk al, het volgende "rustpunt". Daar aangekomen hebben we genoten van een kop koffie en een overheerlijk stuk vlaai c.q. appeltaart. Er was zelfs een mogelijkheid om de toren te beklimmen. Het waren maar

liefst 155 treden om bovenin de toren te komen maar dat werd beloond met een schitterend uitzicht.

Eenmaal weer beneden op naar de volgende bezienswaardigheid.

Via het centrum van Sint-Oedenrode, waar zelfs een keuring van paarden gaande was waar we uiteraard ook even hebben staan kijken, kwamen we aan bij het Mutsen en Poffermuseum. Hier waren diverse mutsen en poffers te zien met de daarbij behorende betekenissen. Tevens was er een tentoonstelling "In de Rouw" te zien, wat wel bijzonder was. Mijn generatie ('70-er jaren) kent dit gebruik niet tot nauwelijks, dus het was bijzonder om hier een kijkje te nemen.

Na dit bezoek zijn we op weg gegaan naar Kasteel Henkenshage. Dit was niet zo heel ver lopen vanaf het museum (tenminste als je niet de lus Rijsingen liep). Daar aangekomen genoten we op het terras in de zon van een heerlijke soep. Tevens was er een mogelijkheid om het kasteel te bezichtigen dus hebben we dat gedaan. Via de "achterzijde" zijn we weer verder gegaan.

tempo even verhoogd, maar toch genoten van de schitterende natuur.

Het water stroomt door de mooie natuur, de zon schijnt, wat wil je nog meer. Dat is gewoon genieten, genieten en genieten.

En toen, toen was daar weer de Vresselse Hut, de wandeling zat erop.

Na heerlijk wat te hebben gedronken, was de tijd aangebroken dat Joop weer aan het woord kwam.

De dames die in januari 2016 de vraag kregen om eens te bedenken hoe er een jubileumboek gemaakt kon worden, kwamen ook nog aan het woord.

Dit jubileumboek kregen we na afloop van deze dag allemaal uitgereikt en wel met een verrassing maar wat dat was, dat werd nog niet verklapt door Joop.

Maar wat Joop niet wist, was dat er voor hem ook een verrassing was. De burgemeester van Sint-Michelsgestel was namelijk aanwezig om Joop namens de Koning een onderscheiding te geven voor zijn grote en langdurige inzet voor de wandelsport en andere verdiensten. Dit was voor hem echt een verrassing.

Na deze toespraak werd het buffet geopend. Er was voor ieder wat wils (koud, warm en toetjes) en het werd goed aangevuld. Met honger naar huis gaan, dat zou dan echt aan jezelf liggen.

Al met al heb ik een geweldige 1e officiële OLAT-wandeling meegemaakt en ik kan jullie vertellen, dat gaan er zeker nog veel meer worden, zowel de WOD, op woensdag (en zondag) in Spoordonk en de winterseries. Tot dan.

-Ankie van Boxtel-

Lopende over een schitterend, kronkelend en groen pad gingen we weer richting Nijnsel. Op het punt dat je de extra lus "Dommeldal" kon volgen, ben ik dat gaan lopen, terwijl mijn ouders het hoofdpad bleven volgen.

Deze laatste "extra" kilometers heb ik het

Ook Héopa uit Almere was van de partij

OLAT 50 jaar: van harte gefeliciteerd

Vandaag (17 september) ging ik op pad om een speciale wandeltocht te lopen. OLAT bestaat 50 jaar en in het kader van dit jubileum werd de ledendag HAPPEN & STAPPEN gehouden.

Voordat ik aan mijn verslag begin, wil ik eerst de OLAT feliciteren met het 50 jarig jubileum.

De dag begon bij Natuurpoort De Vresselse Hut in Sint-Oedenrode, waar we hartelijk ontvangen werden met een welkomstwoord en een heerlijk gezamenlijk ontbijt. Na het ontbijt kon de wandeltocht beginnen.

Via het Vressels bos en het vennengebied Hazeputten liep ik naar onze eerste rustpunt bij museum Hoeve Strobol. Bij het aanmelden hadden we een polsbandje en muntjes voor onderweg gekregen en we konden hier ons eerste muntje inleveren voor een kopje koffie of thee. We mochten door het museum lopen en het was echt geweldig wat hier allemaal te zien was.

We vervolgden de route en liepen verder via het bos De Moerkuilen. De Moerkuilen is een schitterend stukje natuurgebied. We kwamen een kapelletje tegen waar mensen een kaarsje konden aansteken. In het gebied zijn er nederzettingen gevonden. Deze zijn gedateerd rond 6100 v Chr.

We liepen langs de Dommel en staken deze over. We kwamen bij de Knop-torenkerk, waar we ons tweede muntje konden inleveren voor koffie of thee met een stukje vlaai. De knoptoren is 22 meter hoog en je moet 154 traptreden op om boven door het raampje naar buiten te kunnen kijken. De toren is tussen 1420 en 1440 gebouwd.

Nadat ik de toren beklommen had, ging ik weer verder. De route ging verder langs de Dommel naar het centrum van Sint-Oedenrode. Op een plein werd een demonstratie gegeven door dames op paarden. De dames waren in kostuum/klederdracht. Een stukje verder zag ik dat er een trofee werd uitgereikt aan een jongen met een pony. Ik dacht dat het ging om de mooiste pony, maar dat weet ik niet zeker. Mocht u het wel weten dan mag u een reactie op mijn website plaatsen.

Ik liep weer verder en kwam in de Kerkstraat. Er was een Mutsen en Poffersmuseum en door het laten zien van ons polsbandje mochten we hier naar binnen. We werden hartelijk welkom geheten en er werd tijd genomen om ons een en ander te vertellen en uit te leggen.

Vervolgens liep ik door en kwam ik bij de volgende verrassing. Ik kwam bij kasteel Henkenshage. Hier konden we voor een muntje heerlijke soep en wat te drinken krijgen. Ik had van de gastheer toestemming gekregen om zowel beneden als boven diverse foto's van het kasteel te maken. Nogmaals bedankt hiervoor.

De route ging via Nijnsel weer richting de start.

Er werd om 16.30 uur een toespraak gehouden door de voorzitter Joop Weseling en secretaris Harrie Paulissen. Tijdens deze toespraak werd het OLAT jubileumboek aangeboden en er zou nog iets aangeboden worden, maar dat kon nog niet genoemd worden. Wat de voorzitter namelijk niet wist, was dat hij in het zonnetje gezet zou worden door burgemeester J. Pommer van de gemeente Sint-Michielsgestel. Joop Weseling werd voor al zijn werk voor OLAT en diverse andere verdiensten geridderd. Joop, van harte gefeliciteerd!

Nu restte nog de aankondiging van het buffet. Het was geweldig en super lekker. Het is teveel om alles op te schrijven, dus u moet de foto's maar even bekijken.

Ik wil het bestuur van OLAT en iedereen die meegeholpen heeft (ook burgemeester Pommer) bedanken voor deze fantastische dag. We hebben enorm genoten.

-Henk van der Sanden (Héopa)-

Op de website www.heopa.nl vindt u de 374 foto's die Henk gemaakt heeft. Het volledige verslag van Heopa vindt u op de website van OLAT.

Wandelen en feest... Kan het nog beter? Nope...

Het gele bandje dat we na binnenkomst om onze pols krijgen, doet mijn wandelmaat Ben verlangend terugdenken aan Nijmegen. Maar waar je mij op de Vierdaagse niet zult tegenkomen, kan ik niet wachten om aan alweer een nieuwe OLAT-tocht te beginnen. Het duurt elk jaar weer veel te lang eer het weer winter is!

Na een gezamenlijk ontbijt gaan we op pad vanuit een stampvolle Vresselse Hut. Vrijwel direct beginnen we aan een lusje door het Vresselse bos om de bescheiden afstand iets leuker te maken. Een paar honderd meter delen we met de mountainbikers, die massaal zijn uitgerukt voor een toertocht. Gelukkig zitten we elkaar niet in de weg en al gauw duiken we een smal paadje tussen de bomen in waar de fietsers niet komen. Het is nog heerlijk winterfris, maar de dag belooft lekker warm te worden.

Het lusje is niet lang en al gauw melden we ons weer op de hoofdroute met een ven vol dode bomen en grazende schapen. En dan lopen we via de garage Hoeve Strobol binnen achter een saai blauwe deur die een ware schatkamer verbergt. Van enorme stoommachines

Hoe kun je het jubileum van een wandelvereniging nu beter vieren dan met zo'n prachtige wandeling als vandaag? OLAT legt de lat weer enorm hoog en bewijst andermaal tot de top van de Nederlandse wandelverenigingen te behoren.

tot elektrische apparaten. Kleine kamertjes zijn thematisch ingericht met oude ambachten en gebruiksvoorwerpen, van kleine rondbruine televisies tot de werkkamer van een schoenlapper en klompenmaker. Een volgende ruimte staat vol bijzondere auto's, de muren behangen met gereedschappen. Alleen de grijze telefoon met draaischijf uit mijn jeugd heb ik gemist, maar die staat vast in een hoekje dat ik heb over-

geslagen. Je kunt hier een dag doorbrengen en dan heb je nog niet alles gezien. Maar ik voel me nog te jong om lang met heimwee naar het verleden te kijken en via de voordeur verlaten we het museum.

Door bos en weiland trekken we naar de rand van Sint-Oedenrode, waar de Knoptorenkerk uit 1808 de volgende attractie in het feestprogramma is. Voor de gelegenheid is de toren open en via de nauwe trap worstelen we ons omhoog langs de wandelaars die afdalen. Een enkel langs de binnenzijde hangend touw is onze enige houvast en dat is soms best spannend. We klimmen tot achter de grote klok, waar we via kleine ramen een weids uitzicht hebben op de omgeving. Als Zwollenaar ben ik niet vertrouwd met de skylines in de verte, maar het gerucht gaat dat

we Den Bosch kunnen zien liggen.

Na een korte pauze keren we op onze schreden terug en volgen de groene rand van de Dommel. Even later lopen we het dorp in (of is het een stad?). Op een parkeerplaats staan stevige Belgische paarden met kleurige linten in hun haar en prijzen om hun nek. Jammer alleen dat ze gecoupeerd zijn. Het zal wel zo horen, maar toch vind ik het wreed. Paarden worden tenslotte niet voor niets met een staart geboren. Ook op de Markt zelf is de paardenmarkt nog druk aan de gang. Ondanks dat de afstand vandaag maar kort is, blijven we niet staan om te kijken. We willen natuurlijk wel op tijd terug zijn voor de surprise voor het bestuur.

Een paar straten verder is het kleine Poffermuseum met mutsjes van klederdracht, gevestigd in een begijnhofje uit 1435. Het is een klein museum vol interessante kledingstukken, waarvan je je afvraagt of ze echt comfortabel zaten. En wat een werk, om ze na het wassen

en strijken weer in vorm te krijgen! Nu met die hele discussie over gender-neutrale kinderkleding, vind ik het heel bijzonder om te zien dat jongetjes vroeger jurkjes droegen tot ze zindelijk waren. Zo vernieuwend zijn we dus niet. Kort na het museum begint het lusje

Rijsingen, eerst langs de Dommel en een parkeerplaats, waar een aantal dames in felroze rokken op paarden hun show oefenen. Er zijn grindpaden en zandpaden en akkers, kunstwerken en vreemde bouwsels en al heel snel melden we ons bij Kasteel Henkens-hage, dat met zijn torentjes bijna Disney-achtig aandoet. Het is dan ook pas in 1850 gebouwd in middeleeuwse stijl. Ton de Jong speelt vierdaagseliedjes op zijn tin whistle, begeleid door een accordeon. Erg gezellig. Hier stoppen we even voor een heerlijk kopje soep, hoewel dat niet zo'n exotische naam draagt als gebruikelijk op de soeppost van OLAT. Voor de gelegenheid mogen we ook op de eerste verdieping kijken, die ongetwijfeld afgesloten was geweest als het had geregend en onze modderpootjes sporen trokken in het tapijt. Veel is er overigens niet te zien, maar de vele wapenschilden aan de muur zijn wel interessant.

We verlaten het kasteel weer en keren langzaam terug richting Nijnsel. Geweldige smalle paadjes tussen een heg en de vette mais, OLAT weet ze te vinden. Vlak voor de Vresselse Hut is er nog het lusje Dommeldal, een heel eind richting Wolfswinkel om langs het water en door het bos terug te keren. Daar zijn we op tijd voor de speech van de burgemeester, maar zelfs de gang staat zo vol belangstellenden dat we er niet meer bij kunnen!

Gelukkig komt Joop even later zijn lintje shown in de andere zaal en kunnen ook wij onze voorzitter feliciteren. Eerlijk verdiend, want dat OLAT een topclub is, is voor ons geen verrassing meer.

-Rinda Scheltens-

(Vervolg van pagina 11)

We steken het spoor weer over en lopen door het centrum van America, dat overigens ook bekend geworden is door de band Rowwen Hèze, die zingt in het plaatselijke dialect. We komen weer in het buitengebied om wat verderop samen te komen met de wandelaars van de 30 km. Samen gaan ze richting Mariapeel. Een mooi pad door het heidegebied volgt. We passeren een uitkijktoren. De gebieden hier worden teruggegeven aan de natuur. Landbouw is er minimaal.

Bij de Mariapeel volgt de samenkomst met de 20 km.

De drie afstanden lopen over een fraaie route langs vennen en turfgraten, dwars door het Peelgebied.

Dan is er de samenkomst met de 15 km. Samen volgen zij het kronkelpad, waar de aansluiting volgt met de 10 km. Alle afstanden zijn nu weer samen. Na een prachtige weg komen we bij de werkschuur van Staatsbosbeheer. Op de parkeerplaats is wagenrust 3, waar de soep dampend warm is!

Na de rust vervolgen we onze route door een voor OLAT nieuw stukje van de Mariapeel. We komen langs de schaapskooi. Op mooie kronkelpaadjes genieten we deze laatste kilometers opnieuw van het prachtige, ruige Peelgebied. Nog 700 meter en dan komt Helenaveen weer in zicht en zijn we aan het einde van deze eerste winterserietocht. Met veel voldoening kunnen we terugzien op een prachtige wandeling door een heel bijzonder gebied!

Myriam van den Berg

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 25 SEPTEMBER 2017

1	1	Hanny Klumpkens *13284/28	12784	26	V	46		Michiel Tamerius	1127	2	M
2		Wim van Cappelle	12674	24	M	47		Wilko van Nieuwenhuyzen	1110	3	M
3		Jan Dinnissen	10755	23	M	48		Richard Klein Bennink	1080	3	M
4		Bert Timmermans	9691	21	M	49		Marcel van Tulden	1075	2	M
5	2	Anita Pepers	9160	21	V	50		Rudolf van Roij	1070	3	M
6		Rob van Stuivenberg	8823	20	M	51		Claude Herman	1060	2	M
7		Arie Kandelaars	8133	17	M	52		Jan Swinkels	970	2	M
8	3	Petra Rommers	7813	21	V	53		Theo Martens	960	2	M
8		Johan Rommers	7813	21	M	53	11	Gerda Woestenberg	960	3	V
10		Frank Marchand	7491	17	M	55		Rick Liesting	941	2	M
11	4	Marleen Ramakers	6500	17	V	56		Mike Bertrand	720	2	M
12		Gerrit Arfman	6490	17	M	56	12	Henny van der Haring	720	2	V
13		Jack Bertrums	6265	12	M	56	12	Ineke van Lieshout	720	2	V
14		Hans van Heeswijk	6010	15	M	56		Adrie Thijssen	720	2	M
15		Pieter Boots	5420	14	M	56		Wil Zeebregts	720	2	M
16		Mart Douven	4870	13	M	61		Gerrit van Handel	710	2	M
17		David Vos	3870	11	M	61		Cor van der Heijden	710	2	M
18		Roel van der Wijst	3520	9	M	63		Erik Kroon	660	2	M
19		Rini Welten	3490	9	M	64	14	Annemiek v Aarle v der Schoot	610	1	V
20		Ton de Jong	3232	7	M	64	14	Rina Prins-Bourgonje	610	2	V
21		Boetje Huliselan	3143	6	M	64	14	Coby Visser	610	1	V
22	5	Miranda Slegers	2814	8	V	67		Hans Koopman	600	2	M
23		Marc Spierings	2591	7	M	68		Bart Lutke Schipholt	598	1	M
24		Dirk Donders	2580	6	M	69		Herman van Buggenum	586	1	M
25		Jelte van der Zee	2520	7	M	70		Paul Canters	581	1	M
26		Jan Willem Vogels	2502	5	M	71	17	Tiny van Alphen	360	1	V
27		Peter van den Brink	2392	4	M	71		Jan van Boerdonk	360	1	M
28		Marco van Heel	2383	4	M	71	17	Isis la Croix	360	1	V
29		Remy van den Brand	2332	4	M	71	17	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
30	6	Connie Raijmakers	2276	6	V	71		Fred Fisser	360	1	M
31		Huub Raijmakers	2137	6	M	71		Henri Floor	360	1	M
32		Servee Derks	1928	3	M	71		Ruud Horst	360	1	M
33		Rino Hamelink	1910	4	M	71		Ferdinand van Keeken	360	1	M
34		Vincent Beckers	1800	5	M	71		Rob Keetlaer	360	1	M
35	7	Sjan van Roosmalen	1772	4	V	71		Gerrit Legierse	360	1	M
36		Adri van der Graaff	1690	4	M	71		Ted Liebregts	360	1	M
37	8	Marij Smeets	1690	4	V	71		Jos Raaijmakers	360	1	M
38		Ad Bijnen	1661	4	M	71		Henk van der Sanden	360	1	M
39	9	Clazien Koopman v der Zande	1570	4	V	71		Peter van de Ven	360	1	M
39		Frits Mennen	1570	4	M	71	17	Margret Vermeijs	360	1	V
41		Ad van Erve	1520	4	M	71		Jan Vermulst	360	1	M
42	10	Nicole Nacken	1440	4	V	71		Jan Vogelsangs	360	1	M
43		Erik Dikken	1430	4	M	88	21	Anja van Kempen	350	1	M
44		Jan Sinot	1347	3	M	88		Jan van de Sande	350	1	M
45		Hugo Prinsen	1233	2	M						

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP OKTOBER/NOVEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
14-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	extra 100 punten
4-nov	Amerongen	Maarten Luther	60 km	07.00	250	
5-nov	Rotterdam RWV	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
12-nov	Hengelo (60 km)	<i>Deze tocht telt niet mee voor het clubkampioenschap. De tocht is pas later aangemeld.</i>				
17-nov	Sint-Oedenrode	Jubileumtocht OLAT	110-80 km	20.00/23.00	500-360 + 250 punten extra	
18-nov	Sint-Oedenrode	Jubileumtocht OLAT	50 km	07.00	200 + 100 punten extra	
19-nov	Rotterdam RWV	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
 Voor actuele informatie, kijk op www.olat.nl onder het kopje 'prestatief' in de bovenbalk.
 Daar vindt u onder 'clubkampioenschap' de actuele tussenstand en het programma.

*In totaal tellen er 26 tochten mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal. Hanny heeft 28 tochten gelopen. Daar zou zij 13.284 punten voor krijgen. Er vindt echter een herberekening plaats naar de 26 tochten met de meeste punten. Daarom krijgt zij 12.784 punten.

PROFICIAT

Hanny Klumpkens liep tijdens de 'monstertocht' Nijmegen-Rotterdam (160km) haar 200e Long Distance Walk.

Een Long Distance Walk is een wandeling van meer dan 105 km. Wat het nog specialer maakte is dat Hanny ook jarig was in dit weekend: Dus dubbel proficiat!

Marleen Ramakers liep in Leerdam haar 175e Kennedy-mars. Marleen van harte gefeliciteerd.

DE 80 VAN DE LANGSTRAAT (9 september, Waalwijk)

Dat deze mars zeer geliefd is bij de OLAT-leden blijkt wel uit het aantal deelnemers. Er deden maar liefst 40 OLAT-leden mee aan deze tocht:

Marco van Heel 10:28, Remy van den Brand 11:10, Marcel van Tulden 11:39, Wim van Cappelle 11:42, Jan Willem Vogels 12:00, Ton de Jong 12:00, Rob van Stuivenberg 12:03, Bert Timmermans 12:05, Sjan van Roosmalen 12:08, Hanny Klumpkens 12:30, Arie Kandelaars 12:37, Ad Bijnen 12:43, Jan Sinot 12:56, Hans van Heeswijk 13:17, Frank Marchand 13:17, Petra Rommers 13:17, Johan Rommers 13:17, Jan Dinnissen 13:48, Jack Bertrums 13:50, Erik Dikken 14:11, Isis La Croix 14:12, Jan Swinkels 14:27, Mike Bertrand 14:30, Adrie Thijssen 14:43, Anita Pepers 14:46, Ad van Erve 14:58, Gerrit Arfman 15:06, Jelte van der Zee 15:23, David Vos 15:26, Henny van der Haring 15:31, Vincent Beckers 15:44, Nicole Nacken 16:06, Margret Vermeijs 16:10, Marij Smeets 17:07, Miranda Slegers 17:16, Pieter Boots 17:55, Ineke van Lieshout 19:02, Roel van der Wijst 19:02, Rina Prins-Bourgonje 19:40 en Rob Keetlaer 19:44

2017: EEN GOUDEN JAAR VOOR RICK LIESTING

Traditiegetrouw werd op de 1e zondag van oktober, 1 oktober, in Tilburg de NK snelwandelen georganiseerd: 20 km voor de vrouwen en 50 km voor de mannen. Daarnaast konden lopers inschrijven voor 1, 3, 5 en 10 km. De wedstrijd wordt gelopen op de wielersbaan. Aantrekkelijk voor het publiek, want iedere 8 (de snelle lopers) à 20 minuten komen de lopers langs.

4 OLAT-leden deden mee.

Rick Liesting werd Nederlands kampioen op de 50 km in 4.44.39, een gemiddelde van ruim 10 km per uur. Een geweldige prestatie. En dit was in 2017 de 7e gouden medaille voor hem. Wat een topjaar! Rick, gefeliciteerd.

Herman van Buggenum, 68 jaar jong, had zich ingeschreven voor de 20 km prestatie-loop. Hij finishte in een mooie tijd van 2.23.20, bijna 2 minuten sneller dan 2 jaar geleden.

Jack Bertrums en **Bert Timmermans** hadden ingeschreven voor "de 6 uur van Tilburg". Bij deze wedstrijd lopen deelnemers zoveel mogelijk kilometers in 6 uur.

Jack haalde 50 km, Bert kwam tot 46.863 km.

Rick, Herman, Jack en Bert: wat een geweldige prestaties, van harte gefeliciteerd!

De uitslagen van alle onderdelen vindt u op de website van OLAT.

PRIKBORD

ENTHOUSIASTE WANDELVIJWILLIGERS GEZOCHT!

Bijna de helft van de bewoners van verpleeghuizen zegt dat ze vaker naar buiten willen, maar een wandeling of een boodschap lukt niet altijd meer. Dat kan verschillende oorzaken hebben: soms is er niemand die hen kan halen en brengen, maar ook gezondheidsproblemen werpen een barrière op. (Bron: NOS.nl)

Daarom kloppen wij bij jullie aan. Wij, medewerkers Dagbesteding en Welzijn Archipel Dommelhoef, starten op vraag van de bewoners op korte termijn een wandelclub en zoeken vrijwilligers. Iedere donderdagmiddag trekken we de wandelschoenen aan en zorgen dat de banden van de rolstoelen opgepompt zijn!

Heb je op donderdag van 13.30-15.00 uur tijd om met een bewoner (in rolstoel) een wandeling langs de mooie plekken in Eindhoven te maken, dan zoeken we jou! Ook als je twee- of driewekelijks beschikbaar bent, ben je van harte welkom om te reageren. Voor meer informatie kun je contact opnemen met Mara van Berkel, medewerker dagbesteding en welzijn.

mara.van.berkel@archipelzorggroep.nl

Archipel Dommelhoef

Parklaan 97

5613 BC Eindhoven

040-2610111

WANDELGROEP IN ROOI ZOEKT TRAINER BEGELEIDER

SV Fortuna 67 zoekt voor de maandagmorgen groep van 20 personen een trainer begeleider. Deze enthousiaste groep wandelaars zit zonder trainer en assistent die in verband met ziekten niet meer beschikbaar zijn.

Heb je interesse om deze groep iedere maandag van 9.00 tot 10.30 uur in de omgeving van Rooi te begeleiden en gezellig mee te wandelen, neem dan voor verdere info contact op met George Zoontjens
tel. 0413-476748
of mail geozoo@zonnet.nl

GESLAAGDEN OLAT WANDELPADEN (januari t/m augustus)

Airbornepad

525	DWS Arnhem	Emmen	1e keer
526	Helmut Kempkes	Huissen	1e keer
527	Trudie Kempkes	Huissen	1e keer
528	Will van Loon	Wintelre	1e keer
529	Elle van Loon	Wintelre	1e keer
530	Henk Bronts	Julianadorp	1e keer
531	Ciska Bronts	Julianadorp	1e keer
532	C.W.H. van Turnhout	Veldhoven	1e keer
533	W.M. van Turnhout van Loon	Veldhoven	1e keer
534	J.C. Verspaandonk	Eersel	1e keer

Graaf van Hornepad

Mike Bertrand	Geleen	1e keer
Mieke Hendrickx	Etten Leur	1e keer

Hertog Hendrikpad

522	Jolanda van Leuken	Schajjk	1e keer
523	Ellen Wilgenhof	Eindhoven	1e keer

Uitzicht op Sint-Oedenrode vanuit de Knoptoren

Zandsurfen, struinen, klimmen en dalen in de Ardennen

Na een flinke busrit met Jan van Gorkum achter het stuur, kwamen we aan in La Roche-en-Ardenne. Hier startte de lange afstand van 26 km, waarvan het eerste stuk een pittig stukje klimwerk was. Je kon ook kiezen voor een kortere afstand van ongeveer 15 km. Dat was onze keuze. Jan van Eck had de tocht al een keertje voorgelopen en voor de korte route adviseerde hij ons om te starten vanuit het plaatsje Maboge.

Het was genieten en nog eens genieten. Wandelen langs het kabbelende water van de Ourthe. Maar al snel werd een groot beroep gedaan op onze uiterste concentratie. Rotsblokken trotseren, uitstekende wortel- en boomstronken ontwijken, klimpartijen en spectaculaire afdalingen. Het was meer klunnen dan wandelen, maar wel erg mooi. Zelfs al had je een goede lichamelijke gezondheid, uiteindelijk resulteerde het in vertraging, afhaken of doorbikkelen. In geval van nood konden we een noodnummer bellen (Frans vd Oever), waarna de organisatie kon beslissen wat te doen. Meerdere mensen waren genoodzaakt om te bellen, waarna ze weer veilig opgehaald werden. Ze waren geheel de weg kwijt of ze konden fysiek niet meer verder.

Wij liepen met Jan van Eck en zijn familie mee. In eerste instantie was onze groep groter, maar uiteindelijk bleven we nog met een kleiner clubje over. Daarbij was ook een fervente wandelaar

Wandelen in de Ardennen. Op zaterdag 26 augustus 2017 hebben we een spectaculaire wandeling gemaakt over de GR 57 van La Roche naar Engreux (Houffalize). Een tocht veelal langs het riviertje de Ourthe.

laar uit Eindhoven van 77 jaar, die voor niemand onderdeed. Ferme pas en goede techniek. Op een bepaald moment kwamen we tot de ontdekking dat we waarschijnlijk verkeerd liepen. De route werd steeds spectaculairder. Valpartijtjes in diverse vormen werden schering en inslag. Frontaal op de buik, plat op de billen en met handen en

voeten werden moeilijke obstakels overwonnen. Soms was de afdaling zo steil, dat er min of meer sprake was van buikschuiven en zandsurfen. Soms leek het alsof we bijna horizontaal stonden in plaats van rechtop. Van boom naar boom, van tak naar tak, van graspol naar graspol. Spannend, maar ook hilarisch. Wat hebben we een pret gehad. Iedereen was al lang blij dat er geen botbreuken waren.

Daarna struinden we weer dwars door struiken en onkruid, op zoek naar Jan van Eck. Hij was een klein stukje vooruit gelopen en raakte bij ons uit beeld. "Joehoe Jan, waar ben je?" We zagen Jan, maar wisten niet hoe we bij hem moesten komen. Er was geen pad. Dan

maar dwars door het struikgewas. Daarna weer een flinke klim waarbij de benen van Toos het bijna begaven, maar ze bleef doorbikkelen.

Uiteindelijk bereikten we de soeppost bij de stuwdam van Nisramont en werden we verwend met een heerlijk warm kopje soep. Twee van ons groepje gingen meteen verder naar het eindpunt. Schijnbaar was dit een relatief zwaar gedeelte met flinke hoogteverschillen. Wij vonden het wel welletjes en zijn hier gestopt met onze route. Na een lekker biertje en gezellig wat nakletsen, zijn we met de bus naar het eindpunt gereden. De groep was nog niet volledig. Er waren mensen die totaal verkeerd gelopen waren en ergens waren gestrand. Voordat de reis naar Rooi ging, hebben we de gestrande wandelaars in het plaatsje Nadrin weer veilig en wel weer in de bus gekregen. "En na d'r in!" en naar huis! Rond de klok van half negen kwamen we veilig en heelhuids aan. Moe maar voldaan! Het was pittig, maar wel erg leuk. Complimenten voor de organisatie.

*-Karin Moeskops en
Mai van den Akker-*

Doel: alle Centurions binnenhalen!

5 en 6 augustus: Centurion Bury St. Edmunds, Engeland

Nadat ik vorig jaar in Zuid Afrika mijn eerste Centurion heb gelopen, heb ik me voorgenomen de wereld rond te gaan reizen en alle mogelijke Centuriontitels binnen te halen. Dit jaar eerst in Weert gestart om de Continental Centurion titel te bemachtigen, maar dit liep uit op een grote teleurstelling. Maar goed dat ik niet te lang hoefde te wachten op de volgende Centurion, die in Engeland. Dat gaf me al snel de mogelijkheid om te laten zien dat ik het wel zou kunnen. Dit jaar werd de Centurion georganiseerd in Bury St. Edmunds, zo'n 80 kilometer ten noordoosten van Londen.

Op naar Engeland

Op donderdag 3 augustus zijn we met z'n vieren (Gertrude Achterberg, Marco Bloemerts, Adrie Ros en ikzelf) naar Bury St. Edmunds gegaan om dit klusje even te klaren. "Ahum".

Vroeg in de middag kwamen we aan bij ons hotel, wat ons mooi de gelegenheid gaf om nog die dag het parcours te gaan verkennen. De organisatie had ons een vlak parcours beloofd, maar dat bleek toch enigszins tegen te vallen. Er zat toch een redelijk hoogteverschil in en een vervelende, steile afdaling. Maar als het dan lukt om de Centurion titel te halen, maakt het dat alleen maar mooier natuurlijk.

Het is zover

Op zaterdag 5 augustus na een nacht waarin ik veel wakker ben geweest, waarschijnlijk toch een vorm van enige spanning, is het dan zo ver om ons klaar

te gaan maken voor het lopen van de Centurion. De voetjes worden ingeta-
ped, zo links en rechts een beetje zalf
gesmeerd, sporttenu aan en we zijn
klaar om ons te gaan melden in het
Skyliner sports centre voor het ophalen
van ons startnummer.

De beloning en de regels

Nadat we een toespraak hebben gehad van de burgemeester, krijgen we de beloning te zien die we ontvangen als we de tocht uitlopen. Ik denk: "Dat is een puik ding, dat moet ik hebben"!! Later krijgen we ook nog uitleg over de regels waaraan we ons dienen te houden. Het blijkt dat ze hier wel erg streng zijn, maar je weet dan ook meteen waar je aan toe bent. En er zijn meer dan voldoende controleurs op het parcours dus de pakkans is groot. Een aantal ervan is undercover, maar als iemand in de nacht gedurende 6 uur zijn

hond uitlaat in het park, dan weet je ook genoeg. Arm beestje!! Het is wel duidelijk dat je je maar beter aan de regels houdt, anders lig er zo uit.

Iets voor 12 uur lopen we richting de startlocatie en net buiten het Skyliner sports centre besluiten we toch maar even te schuilen want de regen komt met bakken uit de hemel. Er was wat regen voorspeld voor de eerste uren van de Centurion race, maar verder zou het droog blijven. De voorspellingen komen prima uit, dus over het weer geen klagen.

Eindelijk van start

Om 12 uur klinkt het startschot voor 50 rondjes van 2 mijl (ruim 3,2 km.) Ik heb besloten de eerste 7 à 8 kilometer rustig van start te gaan, zo'n 7 km/h om mijn spieren eerst goed op te warmen, voordat ik meer snelheid ga maken. Na 2,5 ronde voelen de spieren goed aan, waarna ik ga versnellen naar zo'n 7,5

km/h. Gertrude, Marco en Adrie zijn al in geen velden of wegen meer te bekennen, zij hebben ervoor gekozen om sneller te starten. Zeker Gertrude gaat er als een raket vandoor en loopt een tijdje met Frank van Gulik op kop van de wedstrijd.

Na een aantal ronden raak ik aan de praat met George Smolinski uit Groot Brittannië. We hebben hetzelfde tempo en blijven een ronde of 15 bij elkaar lopen, maar op een gegeven moment begint hij te klagen: "your legs are too long". Hij kan het tempo niet meer bijhouden en moet afhaken. In de verte zie ik inmiddels Gertrude en Adrie lopen en dat is een goede richtlijn om het tempo door te zetten.

Het gaat prima!

Na zo'n 60 kilometer kom ik bij Gertrude en Adrie en met z'n drieën lopen we de eerste 25 ronden ruim binnen de 11

uur met een gemiddelde van ruim 7,3 km/h. Ik voel me nog steeds top en de eerstvolgende 10 km lopen we nog in hetzelfde tempo door. We hebben nu zoveel speling opgebouwd dat ik met Gertrude besluit om het wat rustiger aan te gaan doen en geen onnodige risico's te nemen. Adrie vindt dit helemaal niks en gaat door om zoals hij zelf zei "een knappe tijd neer te zetten".

Gertrude en ik lopen nu ongeveer een half uur over een rondje, wat inhoudt dat we ongeveer 6,4 km/h lopen. Als we dit volhouden is er geen vuiltje aan de lucht en gaan we het gemakkelijk redden. Na ongeveer 125 km heeft Gertrude last van een stevige slaapdip en dit kost ons in 2 ronden 10 minuten extra. Maar zelfs dit is geen reden voor paniek, we hebben alles onder controle en nog voldoende tijd over. Na 135 kilometer heb ik even een ronde waarin ik last heb van slaapwandelen, maar gelukkig is dit na een bakje koffie weer over.

Op een gegeven moment zien we Richard Brown in de bosjes op zijn hurken zitten en zo te ruiken heeft hij er ook iets uitgedraaid in de kleur Brown. Gertrude gaat bijna over haar nek bij deze landelijke luchten. Gelukkig voor Richard was de man met de hond (arm beestje) niet in de buurt, want ook dit is een reden om te worden gediskwalificeerd.

Het einde in zicht

Met nog een kleine 4 ronden te gaan komen Marco en Adrie ons voorbij lopen en zetten ons op een ronde. Marco blijkt veel last van zijn bovenbeenspieren te hebben, wat ook goed zichtbaar is aan zijn manier van lopen. Een

klein stukje verder gaat het zo slecht met Marco, dat hij even moet gaan zitten bij een drinkpost. Bij onze volgende doorkomst bij de start/finish krijgen we te horen dat Marco heeft moeten opgeven. Wat een teleurstelling!! We waren er inmiddels vanuit gegaan dat we alle vier met dat felbegeerde speldeje naar huis zouden gaan. Als we aan het laatste rondje beginnen hebben we nog 40 minuten de tijd en lopen we relaxt naar de finish, waar het inmiddels gezellig druk is en waar we met veel gejuich worden binnengehaald. Onze eindtijd is 23:49:27. Later blijkt dat van de 17 gestarte Nederlanders er 8 de finish hebben gehaald binnen de gestelde 24 uur.

Hiermee heb ik de Centuriontitel binnen en groeit het vertrouwen om later dit jaar in oktober het nog een keer te gaan halen in Nieuw Zeeland. Gertrude, Marco en ik zullen eind september richting Nieuw Zeeland reizen om te proberen in het weekend van 7 en 8 oktober New Zealand Centurion te worden. Als dit allemaal gaat lukken ben ik halverwege het gestelde doel en blijven er nog drie over: Australian Centurion, USA Centurion en natuurlijk de Continental Centurion. Nog voldoende uitdagingen om weer een winter lang keihard te gaan trainen en weer een fantastisch wandeljaar tegemoet te zien.

-Arie Kandelaars-

En zo beleefde Jack Bertrums zijn voorbereiding en de tocht

Nog een keer: de Centurion van Engeland

Behalen van de Centurion-limiet.....

Trainen en een programma maken welke lange tochten ik wilde gaan lopen tot aan Weert (Internationaal Wandelevenement OLAT), want daar wilde ik zeker aan de start verschijnen. In Weert waren de plannen om 24 uur te lopen; de tijd was niet belangrijk, gewoon 24 uur vollopen. Heel het jaar goed getraind en zonder blessures gelopen, ik was er klaar voor. Totdat ik vervelend nieuws kreeg te horen dat mijn vrouw ziek was... Het nieuws kwam hard aan en bleek in de nacht tijdens het lopen in Weert nog meer te doen met mij zodat ik besloot te stoppen. Ondanks dat Jimmy Miljard samen met mij de rondjes liep, Cock Don langs de baan stond en Appie van Gelder en Rick er voor de verzorging waren, besloot ik toch te stoppen na 107 km. Dit was geen goede voorbode om naar Engeland af te reizen en zelf begon ik te twijfelen of ik wel moest gaan. Carla had mij groen

Na mijn uitvallen in Redcar Engeland vorig jaar zaten we in het hotel en hoorden we van Sue en Kevin aan het ontbijt dat in 2017 waarschijnlijk de volgende Centurion race in Bury St. Edmonds zou zijn. De details hoe het parcours eruit zou zien, spraken mij wel aan en mijn beslissing stond al vast: daar zou ik graag naar toe willen.

Eenmaal thuis het er met Carla (mijn vrouw) over gehad en niks lag mijn avontuur nog in de weg. Frank van der Gulik wilde wel samen reizen en hij nam het boeken van het geheel voor zijn rekening.

licht gegeven en stond volledig achter mij. Die gedachte was voor mij reden om door te gaan met trainen en proberen te focussen op het uitlopen en het halen van de Centurion-limiet.

Trainen, trainen en nog eens trainen

Een parcours uitgezet van rondjes van 2 mijl in de Bossche Broek, muziek op de oren en maar rondjes lopen. Ondertussen was er al meer bekend hoeveel deelnemers er op de 100 mijl zouden lopen en dat waren er 43 waaronder 17 Nederlanders, 5 Belgen en 2 uit Australië en vele Engelsen. Op een rondje van 2 mijl is dat niet veel en ik wist dat in de nacht alleen lopen vaak zou voorkomen. Dus: alleen trainen met muziek op de oren om zo afleiding te hebben.

De reis ernaar toe

Wij zouden met het vliegtuig gaan en met ons zouden ook Appie en Jannie Bos, Jaap Visser en Martin en Monique

Vos gaan. Appie had een taxibusje geregeld voor de heen- en terugreis op Londen Stansted, zodat alles geregeld was.

Aangekomen in ons hotel hadden we afgesproken om in de middag gezamenlijk naar het parcours te gaan om dit te gaan bekijken. Vooraf boodschappen die we de volgende dag nodig hadden in de plaatselijke supermarkt gehaald. Het was even zoeken waar het parcours lag, maar vrij snel zagen we pijlen op de grond staan en liepen we de ronde die we de volgende dag 50 keer zouden afleggen. Eerlijk is eerlijk, het viel mij een beetje tegen: ze hadden een vlak parcours beloofd maar dat was het zeker niet! Drie flinke klimmen met afdalingen en op dat gedeelte was de ondergrond ook niet al te best. De andere helft van het parcours was perfect qua ondergrond. Ik had mijn conclusie al getrokken: dit wordt een pittig klusje.... 50 km gaat nog wel maar dan moet je nog 110 km.....

In de avond gingen we gezamenlijk eten in ons hotel en hierna besloot ik naar mijn kamer te gaan. De rest bleef nog iets drinken maar ik wilde alles klaarleggen en rusten, nadenken of ik niks vergeten was en focussen.

De wedstrijd dag

Het ophalen van de bescheiden in de sporthal kon vanaf 9.00 uur in de ochtend. We gingen met de taxi naar de sporthal omdat we ook de boodschappen nog mee moesten nemen. Op zich lag de start op loopafstand maar dit was net zo relaxed. Eenmaal het nummer opgeplakt, ging ik mijn spullen naar

de tent brengen die Sue en Kevin hadden geregeld voor ons.

Monique Vos en Sabinne Tebbens zouden ons gaan verzorgen. Ze hebben iedereen geweldig in de watten gelegd. Ze zijn over hun eigen grenzen gegaan door tijdens "de regen" en "de kou" heel de nacht wakker te blijven om ons op de been te houden. Ik heb ze meerdere keren bedankt, maar wil het ook nog op schrift hebben dat ik ze erg dankbaar ben.

Terug naar de sporthal, waar we 30 minuten voor aanvang werden verwacht voor een briefing. Daar kan ik heel kort over zijn: ik verstond er geen klap van, ben de Engelse taal niet machtig en het was bijna niet te verstaan. Hoorde wel dat er iets niet mocht en dat was muziek onderweg... als ik het goed had begrepen! Vroeg dit nog na aan Veronica en inderdaad was het zó, dit was een tegenvaller, zeker omdat er tot dan aan toe niks over was beschreven in alle info die we voorafgaand hadden gehad.

Toen we naar buiten liepen begon het te stortregenen en ik besloot zo lang mogelijk te wachten. We hadden nog ongeveer 15 minuten tot de start. Het wachten werd beloond want het begon te miezeren. Lopende naar de start kwamen we langs onze tent en ik deed mijn muziek in de tas en pakte een wegwerponcho mee. Trok deze aan totdat de start definitief was, want van

lopen met poncho word je net zo nat door de condens.

De start

Na aftellen mochten we in de stromende regen weg. Ik kwam al snel te lopen met mijn Belgische vrienden Peter Aselman en Gustaaf Salu (Staf), en dit zou zo blijven tot ongeveer 40 km. We liepen prima op tempo en het verschilde per mijl, dan weer 7, dan weer 8 per uur. Het stuk van klimmen iets minder, maar gemiddeld kwamen we toch op 7,8 uit.

We hadden regenbuien van 12.00 uur tot ongeveer 17.00 uur, afgewisseld met stukken droog weer. Hierna geen regen meer gehad en de temperatuur was prima, veel zuurstof in de lucht. Ik vond het prettig.

Maagproblemen

Op ongeveer de helft kreeg ik te maken met maagproblemen; tot die tijd had ik goed kunnen eten, voornamelijk wit brood met jam. Kreeg niks meer echt opgenomen en besloot elke ronde een minuutje of wat te zitten, iets te pakken en hopen dat het binnen bleef. In onze verzorgingstent kreeg ik steeds een deken omgeslagen, want het werd koud en zeker als je stilzat. Maar eenmaal weer aan het lopen, moest ik het weer uitspugen. Dit ging zo tot ongeveer 135 km, blokjes kaas bleken prima te vallen (vet of zout?). In ieder geval, ik kreeg weer vleugels en kwam weer bij Staf te lopen. Ik liep 1 ronde voor hem en Peter liep weer een ronde voor mij... Peter liep als een trein!

Ook de Belgische verzorgingsploeg was bezorgd en behulpzaam. De moeder van Peter en de vrouw van Staf waren vriendelijk en ook hen wil ik enorm bedanken voor al wat ik kreeg aangeboden. Ook dit jaar waren België en Nederland één grote familie tijdens, voor en na de wedstrijd.

We kregen berichten door dat er al veel uitvallers waren. Dat maakte het parcours nog leger, het duurde soms eeuwen voordat je iemand zag. Iedereen van de organisatie was vriendelijk en door hen werden we steeds aangemoedigd. Maar op dooie stukken was wakker blijven en focussen moeilijk. Ik was in ieder geval blij dat het licht werd en de zon zich liet zien. Atleten die klaar waren of uit waren gevallen, kwamen langs het parcours staan zodat er wat afleiding was.

De laatste rondes waren aangebroken en ik was blij, zo blij dat ik dit jaar was gefinisht. Het stijgen en dalen kostte een hoop extra en ik was blij als ik dat stuk weer achter me had. De bel horen, de laatste ronde lopen, iedereen bedanken die heel de nacht voor je heeft klaargestaan, de laatste aanmoedigingen en dan binnenkomen..... wat is dat mooi!! Hier heb je dan het hele jaar voor getraind en ondanks alles ben ik zó dankbaar dat ik kon gaan.

De organisatie had het prima voor elkaar met al hun enthousiaste vrijwilligers, chapeau voor allen.....

-Jack Bertrums-

Waalwijk, 9-10 september 2017

De 80 van de Langstraat

Ruim 30 OLAT-leden trokken de wandelschoenen aan om de Kennedymars van de Langstraat te lopen. Deze Kennedymars is altijd druk bezocht. Dit jaar waren er zo'n 2600 deelnemers.

In Waalwijk telt de tijd en zijn er extra punten te verdienen voor de clubkampioenschappen: wie binnen de 13 uur finisht, verdient meer dan de 360 punten die er voor een Kennedymars staan. Dat lukte bij 13 OLAT-leden. Op de site van OLAT ziet u wie dat waren en hoe snel zij liepen.

Johan en Petra Rommers liepen deze tocht ook. Hieronder leest u hun verslag.

Inschrijven en tassen wegen

Voor de vijfde keer op rij gaan we deelnemen aan de 80 van de Langstraat.

Tegen zessen parkeren we de auto aan de Taxandriaweg in Waalwijk. Buiten bij de parkeerplaats van het gemeentehuis kunnen we onze inschrijvingspapieren halen. Dit jaar heeft de organisatie besloten om de tassen die voor transport meegaan te gaan wegen. Ze mogen in totaal maar 5 kg wegen. Omdat wij altijd één tas bij ons hebben voor twee personen is deze 2 kg. te zwaar. De reserveschoenen hebben we er toen maar uitgehaald en in de auto gelegd. Het is maar goed dat het geen slecht weer is zoals eerst voorspeld was. We hadden anders echt een probleem gehad als je je schoenen niet mag wassen als ze nat zouden worden.

Op naar de start

Onze startnummers 1924 en 1925 goed zichtbaar opgespeld en zo lopen we naar de startlocatie. Deze keer is de start meteen in de straat zelf bij de omroeper en niet meer op het plein. Er staan dixies aan de kant van de weg, dus nog even gauw naar het toilet. Maar helaas, ze zijn op slot, dus moet je weer helemaal terug naar het gemeentehuis om daar naar het toilet te gaan. Hier staan maar twee dixies en dat is op de grote mensenmassa toch wel weinig.

De start

Met ruim 2600 deelnemers staan we te wachten op het startsein van 20.00 uur. Het is gelukkig gezellig met al die bekende wandelaars en de wachttijd is zo

voorbij. Na het startsein zijn we vrij snel weg en lopen meteen door de menigte mensen door die ons aan het toejuichen zijn.

Richting Drunen lopende worden we door vele mensen die aan de kant van de weg staan toegejubeld en tevens worden we door verschillende doorloopposten goed voorzien van drinken en wat te eten, voornamelijk koeken. Vandaag wordt de nieuwe sporthal in Drunen (Sporthal Dillenburcht) geopend. Hier mogen we dwars doorheen lopen en we worden hier ook weer toegejuicht door de mensen die boven op de tribune zitten. Geweldig is dit.

Kleine en grote posten

Nu door Nieuwkuijk om zo in Vlijmen te komen, waar de eerste grote rustpost is in de sporthal. Hier lopen we voor de eerste keer over de mat waar onze chip, die onder ons startnummer zit, gescand wordt. Je kunt bouillon of een eierkoekje krijgen. We gaan niet zitten, zetten onze tas door en gaan verder. Via Haarsteeg vervolgen we de weg naar Elshout, waarbij we weer door de met lichtjes versierde straat komen.

Deze keer is het thema Slot Hoevenstein.

Voor de eerste keer richting Waalwijk

Door deze mooie verlichte straat gaat het nu terug naar Waalwijk, waarbij we de volgende grote rust hebben, op 35 km bij school de Overlaat. We krijgen er een broodje en we kunnen kiezen uit verschillende soorten drinken.

Hier gaan we wel even lekker zitten en nadat we naar het toilet zijn geweest zetten we onze tassen terug voor transport en kunnen we door. Het wordt wel wat frisser in de nacht maar het is prima te doen.

Het nadeel van deze 80 vinden wij wel dat het veelal ongelijke ondergronden zijn om over te lopen, zoals kinderkoppen, klinkers en schuine kanten van de wegen. Hierdoor krijg je last van heel erg branderige voeten en dat voelt niet prettig.

We zijn nu toch al weer op weg naar de volgende rustpost in Waspik. Onderweg krijgen we van alles bij de diverse doorloopposten die er zijn en we moeten zeggen, die waren er voldoende. Het halve appelflapje ging er ook goed in.

Ook staan er onderweg kinderen en mensen voor ons klaar met snoepgoed of ander lekkers. Van tomaatjes, komkommer en zelfs kleine frikadellenstukjes. En het enthousiasme van de mensen voor een handje klap is super en vooral de kinderen vinden dat leuk. Heel veel uitgaande jeugd op straat met vuurkorven waar dan soms zoveel hout in ligt dat het een hele grote vlam is en de vonken er vanaf vliegen.

Over de helft

In Waspik op 50 km bij de sporthal krijgen we krentenbrood met drinken erbij. Het wordt gewoon bij je gebracht door de vrijwilligers. Bij alle grote rusten lopen we over de chipmat en worden we geregistreerd. Nadat we de tas door hebben gezet, gaan we weer op pad. Het is 4.00 uur in de nacht en de sfeer op straat wordt steeds rustiger. Na alle muziek en herrie die we gehad hebben in de nacht, kun je nu eigenlijk wel zeggen dat het dan in één keer een dode bedoening is en het wordt saai als je verder door de nacht over lange fietspaden loopt. Het voordeel van deze nacht is wel dat het helder is en de maan is zeker driekwart te zien.

Nog 17 km te gaan

Door 's Gravenmoer en Klein Dongen gaat de route naar Dongen naar de rust in de sporthal op 63 km. Hier gaan we even gezellig met een heel clubje zitten, waarbij we ook nog kunnen genieten

van een warm Brabants worstenbroodje. Onze tas hebben we heel de route niet nodig en we zetten hem voor de laatste keer klaar voor transport. Het wordt nu langzaam licht, dan is ook meteen de slaap die je hebt wel weg.

Door Sprang-Capelle lopen we naar Kaatsheuvel. Af en toe zie je nog wel

mensen die op de been zijn, maar het is nog rustig. Er wordt gevraagd of de torentjes die we in de verte zien van de kerk van Cuijk zijn, waarop een ander moet lachen en zegt: "Nee joh, dat is de ingang van de Efteling". Het blijkt achteraf gewoon de kerk van Kaatsheuvel te zijn.

Voor de laatste keer gaan we over een mat waarbij ook een rode loper in beeld komt. Vanaf hier moeten we nog ongeveer 7 km lopen.

Weer richting Waalwijk

Nu beginnen we aan de laatste zware loodjes. Gelukkig treffen we toch al soms wat mensen op de weg die bij de vroege vogels horen.

Uiteindelijk komen we bij de laatste lange weg naar de finish. Dit duurt dan nog wel even maar het einde is dan in

zicht. Om 9.20 uur komen we aan bij de finish en zijn we de 162e en 165e die binnenkomen. Met z'n vijven gaan we samen op de finish af.

Bij de finish krijgen we een oorkonde en medaille voor de vijfde keer gelopen in Waalwijk.

We laten ons stempelkaartje afstempen voor nr. 43. Het is maar goed dat het niet in de bagagetas zit, want die staat bij het gemeentehuis en dat is nu net iets te ver weg.

-Petra en Johan Rommers-

Hoe lang duurt een Vierdaagse (2)?

In de vorige uitgave heb ik jullie meegenomen naar de aanloop en het begin van mijn Vierdaagse. Gelukkig kan ik nog meer vertellen. Dit keer mijn belevenissen op de tweede en derde dag. De tweede dag nog steeds heel erg warm, daarna krijg ik er toch meer plezier in gelukkig.

Woensdag 19 juli 2017

De wekker van Joop staat op 02.45 uur, dan kan ik nog even blijven liggen tot 04.00 uur. Maar, ik ben vóór de wekker wakker en stap snel het bed uit. De voeten zijn nog goed van gisteren, de Fixomull is gewoon blijven zitten. Ik stap in mijn oude Hanwags, ga niet proberen of de Mephisto's toch ook goed lopen. Dan de fiets op, heerlijk hoor zo 's morgens, rust, stilte en het ruikt nog zo lekker. De temperatuur zal vandaag opnieuw hoog oplopen tot misschien wel 30 graden. Nu gewoon genieten van deze mooie ochtend. Ik heb de vroege start (tussen 06.45 en 07.15 uur) dus dit keer de trein van 05.39 uur, het klopt gelukkig allemaal. Mijn start is deze keer om 06.55 uur, maar ook vandaag een lange route: 33,6 km! Op weg naar Wijchen.

De dingen die ik meeneem zijn weer hetzelfde: banaan, gekookt eitje (met zout), twee boterhammen met kaas, 2 sneetjes rozijnenbrood en ruim een liter water met daarin opgelost een tablet van Isostar in de drinkzak. Petje niet vergeten en een koel-shawltje om in de nek te leggen tegen de warmte. Weliswaar een hele sjouw, maar ik kan ermee vooruit. Onderweg zal ik nog wel ergens soep of bouillon halen en aan het einde een coca cola.

Het loopt lekker, ik maak wat vaker gebruik van de openbare Dixies dan in voorgaande jaren (ja, ik leer het nog wel!) en het tijdverlies valt mee.

In Hatert komen we door de Edisonstraat. Bij particulieren mag ik even naar het toilet. Wat die mensen buiten uitgesteld hebben; je wilt het niet weten: komkommer, worteltjes, kaas, dropjes, ontbijtkoek, cake, pepermuntjes, marshmallows, tuccies, pepsels, alles keurig in verschillende bakjes.

En dan: komen ze net naar buiten met WATERMELOEN!!! Mjammie, dát is dorstlessend, verrukkelijk!!!. Ik kan deze mensen niet genoeg bedanken en ga helemaal verkwikt verder.

Mijn volgende stop is bij de Weezenhof voor mijn eitje, daarna verder langs de kaasboerderij. Het smalle stuk langs de bosrand/vennen is een beetje lastig lopen, maar wel heerlijk onder bomen, zodat de warmte nog te doen is. Toch is het heel prettig om uit het bos te komen en rechtsaf de Heumenseweg op te draaien, waar het asfalt prettig aanvoelt. Een heel eind verder tref ik hier weer de OLAT-rust aan. Ik zoek een plaatsje op een van de banken, want de voorzitter is druk in gesprek met Marco, de uitbater van de Vresselse Hut in Nijssel, startlocatie van OLAT o.a. tijdens de OLAT Wandeldagen en andere tochten.

Na deze korte break is de weg weer voor mij; gelukkig nog steeds veel bomen zodat de warmte nog te houden is.

Dat verandert wel als we in Wijchen aankomen, waar het open is met veel weilanden. Het petje moet echt op en het koelshawltje, gedrenkt in water, moet het hoofd koel en het lijf in vorm houden. De temperatuur is inmiddels opgelopen tot 31 graden! Door Wijchen heen gaat prima, geen echt oponthoud op de Markt, beetje langzaam, maar wel gezellig. Na de spoorwegovergang kijk ik uit naar de jaarlijkse tomaatjes die uitgedeeld worden. Ook heerlijk als dorstlesser. Ik twijfel of ik wel of niet naar binnen ga bij zaal Verploegen, doe het toch. Ze hebben een heerlijk grote, koele zaal, met zoveel stoelen dat je bijna altijd met je benen op een andere stoel kunt zitten, dus dat doe ik dan ook. Het is ook wel nodig om van tijd tot tijd rust te nemen, de warmte vreet energie. Als ik hier wegga, haal ik even verderop bij het Shell-station een flesje Spa rood, dus bruis en vul daarmee de drinkzak, even iets anders, daarna de hitte in, vervolgens over een langgerekt "heuveltje", allemaal niet zo heel steil, maar flink vals plat is het wel.

Als ik om mij heen kijk, mag ik niet mopperen qua conditie, er wordt aardig wat afgetobd hier!

Dan krijg ik een hele leuke ontmoeting. Ik hoor nl. trompetgeschal, heel krachtig en niet alleen maar eentje die iets toetert en daarna roept "Aanvalluh"! "Als de lente komt, stuur ik jou " daarna is het stil en de hele meute valt in met "tulpen uit Amsterdam". Nooit gedacht dat ik dit zó leuk zou vinden, fantastisch. Een eindje verder komt hij voorbij en het blijkt de geweldige trompettist te zijn die ook in de kerk gespeeld heeft: Rob Faltin. Ik maak hem mijn complimenten met de uitvoering in de mis van o.a. die Forelle. Een kort gesprekje en daarna gaat ieder zijns weegs, hij loopt ook nog de 50 km! En spelen dat hij kan! Bijzonder, een welkome afwisseling op weg naar Beuningen. Daarna de grote rotonde en nog eentje, etc. Beuningen doet veel aan muziek, versieringen en er staan veel mensen langs de weg. Dan Beuningen ook weer uit en ik weet dat de WIOS-rust er zo aankomt. Ze hebben een mooi plaatsje gevonden in een boomgaard, voorzien van heel veel krukjes zodat je bijna altijd wel een zitplaatsje hebt.

Alles bij elkaar is het soms toch wel taai hoor. Ik heb af en toe het gevoel dat er "schrikdraad" door mijn linkertenen loopt, dat prikt zo. Het is niet doorlopend feest!

Gelukkig is er regelmatig gelegenheid om water te tanken of een shawltje in het water te dompelen en zo te zorgen voor de hoognodige koeling.

Ben blij als ik op de van Heemstraweg uitkom. Weurt de kanaalbrug is in zicht en warm, oh nee daar wil ik het niet meer over hebben.

Als ik het Waterkwartier binnenloop bedenk ik: als ik het vandaag haal, dan moet de rest ook lukken! Het blijkt toch

ieder jaar zwaar te zijn, Vierdaagse is écht anders dan een gewone trainingstocht. Er zijn nog al wat factoren die het zwaarder maken, maar ook wel weer leuker. Daarbij vind ik het een echte uitdaging, dat Vierdaagsekruijse moet écht verdiend worden.

Het Waterkwartier, een volksbuurt bij uitstek, met leuke typetjes, heeft weer enorm haar best gedaan met versieringen etc., maar ik heb er wat minder oog voor dit jaar. Nu nog de Waalkade, mooi om te zien, maar de stenen zijn niet vriendelijk voor de vermoeide voeten. Dan nog de Voerweg omhoog, een klein gemeen bultje, waar ik nog maar eens een flinke slok cola voor neem. Daarna het door mij verfoeide stuk door de Hertogstraat, de "roze" straat, waarin iedereen in het roze getooid aan de straat staat. Een mega-drukke en mega-herrie. Ik ben blij als ik dit gepasseerd ben.

In een mooie tijd binnen om 14.41 uur en dat over 33,6 km met 31 graden! Het biedt mij de kans om een trein eerder naar huis te nemen en ik haal zelfs de trein van 15.16 uur. Ik ben dus niet lang op de Wedren gebleven. Ik heb wel een vroege startkaart weten te bemachtigen.

Wat eten betreft had ik het ons gemakkelijk gemaakt met een kop bouillon en huzarensalade. Wel opnieuw de voeten tapen met Fixomull, ze zien er nog steeds goed uit, al zijn ze vreselijk moe. Ook als ik in bed lig, is mijn hele lijf echt

moe, ik slaap gelukkig goed.

Donderdag 20 juli

De weersverwachting is slecht vanmorgen: regen en onweer. Terwijl Joop al weer weg is, word ik om 04.00 uur wakker van het onweer en de keiharde regen! Ik denk aan de verzorgers van OLAT die in dit weer hun tenten op moeten zetten. Maar nu ik zelf: ik overweeg een trein later te nemen om zodoende niet in het onweer te hoeven fietsen. Ok, nu eerst maar gewoon opstaan en verder zien. Gelukkig verdwijnt het onweer en is het bijna droog. Ik heb wel mijn hele "oorlogsuitrusting" bij me: poncho, regenpet en gamaschen (regenbeschermers op de onderbenen en schoenen). Die doe ik aan op de fiets, de poncho is in voorkomend geval zo over het hoofd gegooid. Ik kom goed aan in Rosmalen en daar gaat 'ie dan weer richting Wedren, droog, nog wel. Ik ben om 06.48 uur door de start, ik heb er zin in vandaag. Gelukkig niet meer die vreselijke hitte. Als we bijna bij de universiteitsgebouwen zijn, wordt het donker, steeds donkerder.

Ik trek toch maar weer de gamaschen aan, die ik eerder in mijn rugzak had gedaan. Iemand roept tegen me: "Verwacht je soms slecht weer?". Nou, die woorden zijn nog niet koud of daar vallen de eerste dikke, vette regendruppels. Het is een soort film, zoals je die

wel eens ziet op een strand: hoe snel kunnen de mensen zich omkleden en in dit geval in regenkleding hijsen. Aldus "verkleed" stap ik lekker door, ik geef er niets om, ben goed beschermd. Het zal toch nog een heel tijdje duren, weliswaar wordt het een keertje droog,

dan weer regen, weer droog, etc. Wat heel leuk is tijdens deze buien is dat er ergens een apparaat staat dat allemaal belleblaas uitblaast, ik heb er kinderlijk plezier in. Ondertussen wordt het weer warmer. Dat in combinatie met de nattigheid maakt het broeierig en klam, nou ja: het is ook altijd wat met die wandelaars!

Ik had een uitnodiging van Els (nichtje) en Ben om te komen ontbijten in Malden, maar dat is net te ver weg om in één keer te belopen; komt bij dat de OLAT-rust er vlak achter zit. Dus ik loop en loop, misschien iets te lang en ga pauzeren vooraan in Malden nog vóór het bejaardenhuis, bij de sportvelden. Ik vind hier een mooi plaatsje: 3 rijen banken met een zeiltje erboven. Het is wat inschikken, maar ik zit en geniet van een kop thee en m'n boterham. Na deze stop gaat het echt droog worden en kunnen de regenspullen opgeborgen worden, wel weer een gedootje om dat weer onderin de rugzak te krijgen. De weg is bekend voor mij, eerst langs het kanaal, wat altijd mooie plaatjes oplevert. De benen en voeten voelen goed gelukkig. Ja die prikkels zijn er af en toe nog wel, maar niet aan denken dat is

het beste. Na geruime tijd kom ik aan in Mook bij de OLAT-rust, aan de Maas. Ik vind een zitplaatsje en maak een praatje met iemand die naast me zit op het bankje, want de voorzitter is opnieuw druk, waarschijnlijk andere dingen aan zijn hoofd. Daarna vertrek ik weer. Hierna volgt de lange, lange Groesbeekseweg omhoog, lang vals plat op weg naar Groesbeek. Het is een heerlijke asfaltweg, veel bomen, bos genoeg voor een eventuele

sanitaire stop, maar iets gek: ik hoef helemaal niet zo vaak te plassen als anders. Ik kan lange tijd doorlopen, dat is voor mij ongekend. Bijna bovenaan tref ik weer de particuliere rust aan, waar ik vorig jaar ook gezeten heb. Zo gastvrij, stoeltjes, drinken, tuccies, dropjes, komkommer, ook weer super. Het weer is heerlijk nu, de klammigheid van vanmorgen is voorbij, Groesbeek met zijn heuvels wacht! Ik kan ze hebben!

Ik kijk op mijn horloge en zie dat het bijna 12 uur is, als ik begin aan de "Zevenheuvelenweg". Het gaat lekker, het gaat prima! Als ik langs de Canadese begraafplaats kom, breng ik in gedachten een saluut aan de Gesneuvelden, dat blijft slikken voor mij.

Het wordt wel ieder jaar drukker met de campers. Ik zie dit jaar weinig of geen bekenden, denk wel aan andere wandelvrienden die zich ook ergens op het parcours moeten bevinden. Ook kom ik op ons parcours van de 30 km nauwelijks militairen tegen, wel een beetje jammer, dit geeft toch echt een aparte sfeer en je kunt er vaak mee lachen. Aan het einde van de Zevenheuvelenweg kijk ik nog eens op mijn

horloge en zie dat ik er drie kwartier over heb gedaan! Bravo.

Verder zie ik ook op de 4daagse-app dat mijn binnenkomst gepland staat op 14.00 uur! Gompie! Nou ja vandaag geen 33 km maar 30,4 km. Dus om 12.30 uur bel ik naar nichtje Brigitte

om haar te waarschuwen dat ik waarschijnlijk redelijk op tijd aan de Kwakkenbergweg/Postweg zal zijn, waar mijn broer en schoonzus Greet ieder jaar staan. Brigitte is nog in Leuth, maar waarschuwt haar moeder.

Onbekommerd wandel ik door en ten slotte ga ik al wat langzamer lopen totdat ik Greet op het hoekje zie staan. Het is weer gelukt, ze staat er al voor de 27e keer. Mooi hoor, bedankt!

Hierna nog een klein stukje door de van

't Santstraat en Groesbeeksedwarsweg, waar ze ook ieder jaar een thema hebben van b.v. iedereen in het wit, of iedereen helemaal in het rood gekleed. Ook hebben ze ergens een kant en klare taart over, ik hoef alleen een armpje uit te steken en ik heb beet!. En dan, inderdaad wat een mooie binnenkomsttijd: 13.52 uur. Ik loop er niet speciaal op, maar het is wel een lekker gevoel.

Op de Wedren kom ik zowaar bekenden uit ons dorp tegen, ondertussen word ik ook op de schouder getikt door Ad Verbakel, natuurlijk even buurten. Ook vandaag niet lang op de Wedren.

Op weg naar het station kom ik dan toch zo maar Annie en Gerard tegen, wat ben ik blij dat ik ze zie en hoor dat het goed gaat!!!

Daarna naar huis, douchen, even rusten, eten, spullen klaarmaken en op tijd naar bed, dat is voor mij nog steeds de fijnste volgorde.

Ook Joop en OLAT zijn tevreden met de gang van zaken. Ze hebben nieuwe koffiemachines en dat geeft af en toe nog wel wat troubles, maar de sfeer is goed, zo begrijp ik. Wij hebben geen enkel probleem om ook vanavond om 21.00 uur naar bed te gaan.

-Lies Wesseling-

(wordt vervolgd)

**ELKE ZONDAG EEN
MOOIE ROUTE VAN
12 KILOMETER**

AANVANG 09:15 UUR

DINERCAFÉ 'T KROEGSKE

WWW.KROEGSKE.NL

AGENDA:

**22 OKT: HERFSTWANDELING
24 DEC: WINTERWANDELING**

DINERCAFÉ 'T KROEGSKE

SPOORDONKSEWEG 80
5688 KE OIRSCHOT
WWW.KROEGSKE.NL
0499-573671

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het LoopCentrum

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum werken uitsluitend met kwaliteitsproducten. In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon. Ook wandelaars met bijvoorbeeld grote of kleine voetmaten of een hallux valgus kunnen terecht in het LoopCentrum.

Kom voor **het betere schoenadvies**
naar het LoopCentrum!

*"Ons persoonlijk advies kan
veel klachten voorkomen
en zorgt voor meer
wandelplezier."*

*Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum*

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van een paar
wandelschoenen ontvangt u een
paar functionele wandelsokken

t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of remmeting van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl